

MIC. # L599

BIBLE. PENTATEUCH.
HEBREW.

BIBLICAL FRAGMENTS.

ORIENTAL SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אשר על המעבד ופשוט את פניו ולבש
בדיוס אחריה והועצו אתה דטון אל מות
למנוה אל מקום טהור ודאש על המנה
קדש בו לא תכבדו ע"י עלוה המקדש ע"י
מקדש וקדש ע"י עלוה הע"י והקדש
עליו וקדש הע"י למות ואש תמיד תוקד ע"י
ד"י וקדש תכבדו ואת קדוה ומעשה
הקדש אתה בני אהרן לפניך אלפני המעשה
יהיוס ממנו בקמצי מסלה מעשה ומשמ
טאת פלד לבנה אשר על המעשה והקדש
ד"י וקדש מעשה אהרן ליהנה ויעשה
מעשה אהרן וקדש נכחו מעשה ואתה למעשה
קדש בחוץ אהרן וקדש הע"י וקדש
תכבדו וקדש וקדש אהרן וקדש הע"י וקדש

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הוא כחטא רוכאטון בדי צדק
אשר יקבל עליו כל אדם אשר
יהיה פלעו ויבנה כח
והיה יתודע עליו לאמר הו
אשר יבנה עליו ויהיה ביום
הוא שחצונו ויהיה האסד
אשר יבנה עליו ויהיה
על יצבתו אשר יבנה
אשר יבנה עליו ויהיה
אשר יבנה עליו ויהיה
אשר יבנה עליו ויהיה
אשר יבנה עליו ויהיה
אשר יבנה עליו ויהיה

וְיָשִׁיב עֵינָיו אֵלַי
 אֲבִי מִיּוֹם שִׁבְעָה
 נֶדַר הֵקֵד שְׁבוּ אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 אֲתֶם שְׁחִי וְנִקְדוּ מִשָּׁח אֲתֶם
 הַמִּשְׁחָה וַיִּמַּח אֶתְכֶם מִשִּׁכְּנֵי
 וְאֲתֶם בְּלֹא אֲשֶׁר בּוֹ וְנִקְדַּשְׁתֶּם
 מִזִּמְנוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ שִׁבְעַת
 פְּעָמִים וַיִּמַּח אֶתְכֶם מִזִּבְחֵי
 אֶתְכֶם כָּלֵי וַיִּשַׁח הַכֹּהֵן וְאֶת
 שֵׁן לִקְדָשִׁים בְּשֵׁם
 וַיִּשְׁחֶה עַל רֹאשׁוֹ
 אֶת לִקְדָשׁוֹ וַיִּקְוֶה
 אֶת אֶתְרֹן וַיִּלֵּב
 וַיִּחַץ אֶת אֲבְנֵי חֹבֶשׁ
 לָהֶם מִבְּעוֹת כִּי עוֹדָה
 וְהָיָה אֶת מִשְׁחֵי וַיִּשְׁחֶה
 כִּי הִחַט אֶת וַיִּכְנֹךְ אֶת

עַבְדְּךָ וְהִיטְמַשְׁשׁ בְּעַ

בְּעַהֲרֵי כַּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ

בְּעַהֲרֵי כַּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ

אֶת־דְּרֹכֶיךָ וְהִיטְמַשְׁשׁ

בְּעַהֲרֵי כַּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ

וְהִיטְמַשְׁשׁ בְּעַ

בְּעַהֲרֵי כַּאֲשֶׁר יִמְשֵׁשׁ

לְמַכּוֹל לְכָל עֵקֶף הַשָּׂדֶה

שֶׁנֶּהְיֶה הָאָרֶץ וְאֵין

מִדֶּה יִידֵי יִבְכֶּה אֶת הַיָּדֵי

וְכַעֲפֹלֵים וְבָרַב

וְכַעֲפֹלֵים וְכַעֲפֹלֵים

וְכַעֲפֹלֵים וְכַעֲפֹלֵים

וְכַעֲפֹלֵים וְכַעֲפֹלֵים

טמרים

אלמ
ול

אלמ
ול

אלמ
ול

אֲבִיבֵינוּ אֶל־אֶרֶץ אֲנִיכָר נִשְׁבַּח וְנִשְׁבַּח וְנִשְׁבַּח
וְנִשְׁבַּח אֶת־הַשָּׁמַיִם הַגְּבוּרִים הַגְּבוּרִים
וְלִמְנוּחָה אֶת־הַיָּדַיִם וְלִמְנוּחָה אֶת־הַיָּדַיִם
בְּדָבוּר וְיִאמְרוּ חֲזוּנוֹ וְאֶמְצָן כִּי אֵשֶׁה בְּיָמַי
בְּכִי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲנִיכָר נִשְׁבַּח וְנִשְׁבַּח
וְנִשְׁבַּח אֶת־הַשָּׁמַיִם הַגְּבוּרִים הַגְּבוּרִים
לְבָתֵּיב אֶת־דְּבַר הַמְנוּחָה הַזֹּאת עַל־יַד־יְהוָה
עַד יָבִיאוּם : וְיִשְׂעֵה מִנְּשֵׂה אֶת־הַלְוִיִּם בְּיָמֵינוּ
לִקְוָה בְּקִרְיַת־יְהוָה לְהֵאמֹר : לִקְוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם
הַגְּבוּרִים הַגְּבוּרִים אֵלֶיךָ מִיָּד מִיָּד אֶת־הַיָּדַיִם
עַד יָבִיאוּם : וְיִשְׂעֵה מִנְּשֵׂה אֶת־הַלְוִיִּם בְּיָמֵינוּ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְיִבְרָא

בְּיָמָיו אֱלֹהִים אֶת־הַשָּׁמַיִם

וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם

וְאֶת־הַבְּרָשִׁית וְאֶת־הַיָּבֵשׁ

וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיָּבֵשׁ

ל

ל

ל

ל

ל

זמלו עמך

תשירי חרב ומחבליים

בתולה יונק

שנייה אמרתי

מאונק

אניצאגיד פקדעיה

יבטן

פלחאתי בקדו אגיד

יבטן

עצות המרה

לחמיתם ואישה

אמר אלה

אמר אלה

אין חור צדק
אלוהים

מבין וזהו
בשם
והאלהים

לעולם
אשר

אשר
אשר

אשר
אשר

אשר
אשר

אשר
אשר

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a religious or historical document. The text is written in a dark ink on aged, yellowed paper.

ליחזקע ויהי חזק וכל
גברתו ויגבר רי החינות
ניהם ויהדתם ומיתריהם
לפני המשכן קדמה לפני
לחזקע כהן משיח ואחר
ועליו יושב משמרת המקדש
למשמרת בני ישראל והזר הקדוש
ימי עובי פקודי הלויים אשר פקדו
משכן ואחר על פי יהוה למשפחה
כל זכר מן חדש ומיגלה שנים
ועושים אלה

ויאמר יהוה אל זמק
כל פכר זכר לבני ישראל מן החדש
ומגילה ושוא את מספר שנים
ולקחת אתם לזאת ימים
זכר פכר ישראל ויהי זכר

הלוים תחוננו בבר צהב
ויפקד משה פאשר צוה יתן
כל בכור בכני ישראל ויוצ
זכר במספר שמות מב
לפקדיהם שנים וישא יס א
ושביעים ומאתים
וידבר יהוה אל משה לאמ
לחם תחת כל בכור בכני ישראל ואת
נהמת הלוים תחת כהמתם וזה
הלוים אני יהוה ואת פדווי השלשה
השבועים והמאתים העדפים על ה
לוים בכור בני ישראל ולקחור
חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשק
הקדש תקח עשרים גרה השקל
ונתתה חכסה לאהרן וצניו פדווי ה

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם

וְהַיָּם וְהָאֲדָמָה וְהָאֵרֶץ

בַּיּוֹם: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

יַעַקֵּב הַשְּׂמֵימָלוֹחַ הַיְּמִינִי הַיָּמִינִי

אֶל בַּיּוֹם: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

הַיָּמִינִי הַיְּמִינִי הַיָּמִינִי הַיָּמִינִי

אֶל בַּיּוֹם: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

בְּקִרְיֹם רְעִיבִי

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל

שֶׁיָּשָׁב פֶּשַׁח וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

אֶל הַיָּמִינִי הַיְּמִינִי הַיָּמִינִי

הַשְּׂמֵימָלוֹחַ: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

למטה ויהי עתה לך יידיהוה כח
האשר נתתי לך ביום הזה
אכלתי ושתיתי וישתחו עבדך

אשר חטאתי לך לטעמי ואלו עניני

יחזה לה כעיסו כי יגרה ופס-אף

והח יגד אשר יקרה ויהי עתה עניני

אשר יקרה ויהי עתה עניני

ההוא ויבא הרוח הטהור והוא מאל לך

לה שנתו ואת כל אלה בער והוא

בער והוא ואת כל אלה בער והוא

עשיתם את הנהג לך ואת עניני

אשר נתתי לך ביום הזה ואת עניני

על אע"פ שאתה לך ואת עניני

וד מן הדרך אשר צויתם

לעס מככה והאמרתם עלי

בראיתו ארבעים יום והנה

עם ישיב ערף ויאמר המצוי

ואי מאדם אלהיה שלם ליהיה

ביום ואעשה ידך לטוב עמים

ורבה יקרה ויפן ויהיה חן ההו וההו

בנעריבתי וישלח הברית על

היודים ויראונו הטהרת ליהיה

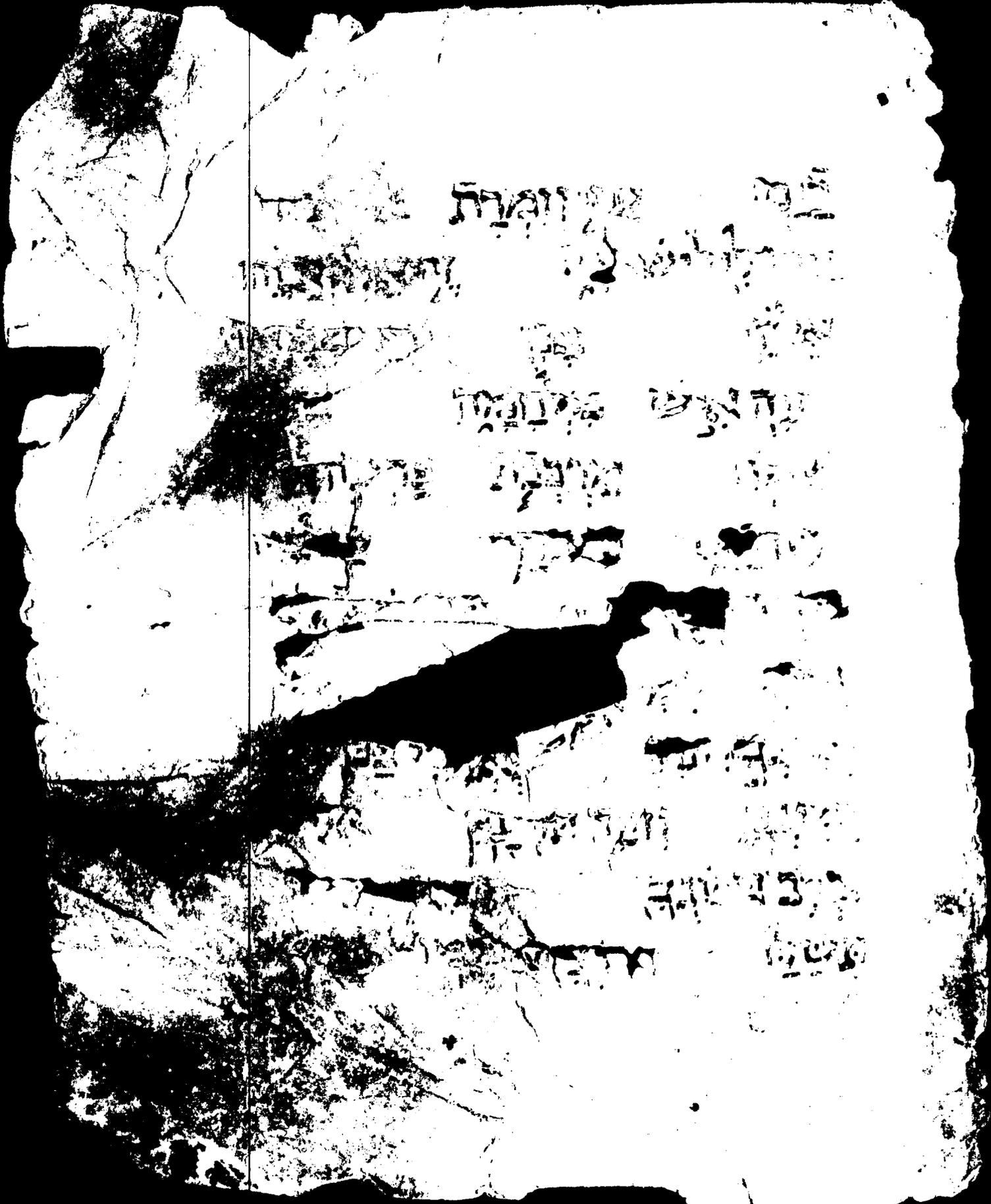
ועם יבואתם ליהיה ליהיה

ואי בן הדרך אשר צויתם

אתם והוא נפוש בשטח הלה והוא

ואשלוכם מעל שופי נרי ואשפרם

על יתהר מוצר עלה כסלום ויהיה

ה זריר את עלה ככד עלה כלאור

זמיר נה ויהי טווחו אלא עדין

ה גזיחה עלה עלה נה עב

ה עבוס נה עלה נה נה

ה חניתו ליהוה

והם ענין עמרתו עב ליהוה

נה לגום ליהוה זכור מוטיחה

נה נים יהוה יצנה נה כעב הזמ

נה יהוה נה יהוה נה יהוה נה

נה יהוה נה יהוה נה יהוה נה

נה יהוה נה יהוה נה יהוה נה

יהוה

היה דמיון עלה מוצח מצבי : והתקריב
במצח העליון השנה ליהוה חלבו
היה ליהוה רמיו מדון לעמדתו ענה
בענין נתיב ומה החלב המכבד מה
התקריב ומה כלה חלב מה שאר על
התקריב : ומה שיהוה הכליון והא
היה חלב מה שאר עכיה מה שאר על
הכבד לים והיה והיה עליו טעם
על טעם כליון יעיר נתיב : והתקריב
היה המוצח חלב לחם השנה ליהוה
וחם עליון רצו והתקריב
ענין יתקין : והתקריב מה שאר על
מה שאר נתיב : והיה לחם מה שאר

צ. ג. ת.

מחור...
והסוגר...
על...
במע...
ואח...
במנו...
וי...
לאמר...
עשה

צ. ת.

הם...
הם...
עון...
על...
הוא...
וענין...
ל...
והוא...

מקעה הארץ ניע
עה הארץ לאתבה
לן ולאתה אליו
ענין ענין
אל ולאתנסה
קליו כהורג רשעים
לשון קליו
וידכל היש
שם ופקלדו
גמיר עיבקים

לדוד יחך כעליון: אל

אלהיך המרויחן מארץ

מצריות: אל נבדים

ורוי ישראל שש

ולא יסופו לינו

הרעה הזהב קרנה

כית שמע

אשר יהוה אלהינו

לשבת שם ל

שם בנבלינו

אשר יאמר אליו וישמעו
עבדתיך

וְאָמַרְתָּ הַדּוֹבֵב
רַעְיוֹנֵי הַמַּדְבָּר חֲזָמֵי נַפְשׁוֹ

וְהַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִשְׁמָעוּ
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִשְׁמָעוּ

וְהַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִשְׁמָעוּ
וְהַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִשְׁמָעוּ

אשרתם להם ופנה להם חסד וחסד וחסד וחסד

ויבאו
ויבאו
ויבאו
ויבאו
ויבאו

הוא אלהים
ויאמר יהוה
אלהינו יהוה
אלהינו יהוה
אלהינו יהוה
אלהינו יהוה
אלהינו יהוה
אלהינו יהוה

נדרים הם וסימנים על נדרים וסימנים

שליכו הנה וסימנים וסימנים

ואת
אלה
אלה
אלה
אלה
אלה
אלה
אלה

יהוה יהוה
יהוה יהוה

נדרים הם וסימנים על נדרים וסימנים

עלה הוא אשה חיה

ניחם ליוני ואם

מן העוף עלה קרבנו

לעולה קרבן מן הדברים

אשר יביא יונה את קרבנו

יביא הבהן אל המזבח

ששן את ראשו והכטיף

המזבח ונמצה במועלו

קיר המזבח והסיר את

מראתו ונעיתה והשליך

אתה אצל המזבח קדמי

על המזבח עבד
יורה אור ונתחיל
לעשה זאת כד
ועדך הוה אתם על
הענין אשר
האיש אשר
האיש והקול
והכלעים ירחץ במים
והמלך הכהן את הכל
על קטור המזבח

בְּעֵשׂוֹר לַחַד שֶׁהָעֵט
אֵת נַפְשׁוֹתֵיהֶם וְכָל
מַלְאָכָה לְאֵלֵינוּ
הַיְהוָה יִתְּנֵנוּ
בְּתוֹכָם: פִּיבְרוּסָה
וְיִשְׁרָעֵל וְכֵס לְכוּר
לְפָנֵינוּ וְכֵס לְפָנֵינוּ
לְפָנֵינוּ

תַּעֲהֲרוּ: שִׁבְתֵּי שִׁבְתוֹן
הוּא לְכֹס וְעֵינֵי תֹס
אֶתְנֶנְפֵשׁ תִּיכֶם חֲקֵת
עוֹלָם וְלִפְנֵי
אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ זֶה
וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֹתוֹ
לְכֹהֵן תַּחַת וְלִפְנֵי
אֶתְבַּעֲרוּ

מא
ק

לעוה צַתְכֶם הַיּוֹם
לֹא חִנּוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
וְלִעֲבֹדוֹ יִצְבֹּל לְבַבְכֶם
וְכָל נַפְשֵׁיכֶם וְנַתַּתִּי
מִטַּר אֲרִמְלֵכִים בְּעֵתוֹ
יִרְחַק וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְמֵת
דַּגְבָּן וּפְרִישֵׁי וְרֵעֵלֶיךָ

ונתתי עשב בשדך

לבהיתך ומגלות ושכשת

השימדו לכהן יסתר

לצלכם ועל צמח עבודתם

להרים אהלים והשתחיתם

בהם וחרה אףי בכב

ואעזר את השמים ולא

ולילה בעמו
להאמיר להם לל
יונים ולילה לא ימי
עמודה ין יומם ועמוד
האיש י

וידבר יהוה
ל
וישבו והן לפני
החיות ביזמגד לובין

את עצמותיו סוף
מזו כיו השביע השביע
את בני ישראל פקד
יפקוד אל הים אתכם
עצמותי

הוי עונות

תם :: בקעה

על הים

פניכם יומה בעמוד

ענק לעחותם הדרך

נִשְׁחַד לְדַבֵּר אֶת־בְּכֹל
גְבוּרַת עֲלֵם וְהַחֲזִיקוּהָ
לֹא יִשְׁלַח עֵינָיו אֶת־שֵׁלַח
אֶת־בְּנֵי־שָׂדֵאֵי
וְיִצְמַח יְהוָה
אֵל מִשְׁהַנְּטָה אֲבוֹתָהּ
גִּבּוֹרֵי־בָמֹת וְהוֹדוּךָ
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיִמְשֵׁךְ
חֵשֶׁךְ וְיִפֹּט מִשְׁהַנְּטָה אֶת־

לֹא אֶת־תִּקְוָה וְאֶת־
אֶת־תִּקְוָה מִיּוֹם הַיּוֹם
הַאֲדֹמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
יִשָּׁן וְיִצְמַח מִעֵינָיו
וְיִצְמַח עֲבָדֵי פְרִמְיָהּ
אֵלֹהֵי עַד יִצְמַח מִיּוֹם
לֵבָב רַמְתֵּי־שָׁלֹשׁ וְיִצְמַח
הַאֲנִשׁוּס וְיִעֲבֹדוּ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמִּצֵּיט

ביום הזה יבא משה ויאמר

אלהי ישראל אל בני ישראל את

אני יצוה וידאו בני ישראל

את פני משה כי קרן שר

תראה עליהם ויאמר

את המסכה על עיני

באו לדבר אתי

ויקהל משה את כל

עדת בני ישראל ויאמר

אלהי ישראל אל בני ישראל

אתה יצוה ליהוה כל העשה

ביום הזה יבא משה ויאמר

אלהי ישראל אל בני ישראל

אתה יצוה ליהוה כל העשה

ביום הזה יבא משה ויאמר

אלהי ישראל אל בני ישראל

אתה יצוה ליהוה כל העשה

ביום הזה יבא משה ויאמר

אלהי ישראל אל בני ישראל

אתה יצוה ליהוה כל העשה

היה זה
היה זה
היה זה

היה זה
היה זה
היה זה
היה זה
היה זה
היה זה

היה זה
היה זה

היה זה
היה זה

היה זה
היה זה
היה זה
היה זה
היה זה
היה זה

היה זה
היה זה
היה זה

היה זה
היה זה
היה זה

בְּיוֹם הָרֵאָשִׁיטוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל
מִלֵּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשֶׂה שִׁיעוֹר
יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְיִקְרָבוּ בָּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצוּתָהּ
כְּבֹדָה כִּתְּבֵנָה וְאֶתְעִשֶׂה אֵלֶיהָ
מִיְּהוָה אֲשֶׁר תִּקְרָא

מִקְרָא קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה
עַלֶּה וְנוֹטָה זִבְחֹנְכִים דְּבִרְיוֹת
בְּיוֹמוֹ מִלֵּבֶּשׁ שִׁבְתָּ לַיהוָה וּמִלֵּב
מִתְּבוֹתֶיכֶם וּמִלֵּב כָּלֵה רִירוֹתֶיךָ
וְלֹא תִעַשְׂנָם אִשָּׁה חַמְשָׁה
תַּחֲמִשָּׁה עֲשֶׂה יוֹם

באספכס את ויבואת הארץ מחצ
את חב יהודה שב ית ימיס ביום הראשון
שבתון וכיום השמיני שב ית וילקחתם
לכם ביום הראשון פר ית קד נפת
תמרי וזעף עץ עבו וזעף

שמחתה לפני יהודה ויבואת
את חב יהודה שב ית וילקחתם

השבתה עולם לדרתיכט בחד

השביעי תחב אתי בסבת השבו

עך עת ימיס כול האזרח בישרא ליטו

בתות למען ידעו דרתיכט בסבת

יבתי ימיס וישא קד יבתי או

להוד אל היום וידעו

וְקָרְבָּו אֶתְּוֹהֲמֵי צִיּוֹן יְהוָה

וְיָשִׁיב אֶל־מִשְׁדֹּדוֹ לֹא־הָרִוּוּ

עֲבָדָה וְנִיחֹוּ אֶתְּוֹבֵן שְׁמֵר פִּי

שְׁמֵהֶיִשְׁעָה לֵּוִי

וְרִיחֹוּ אֶל־מִשְׁחֹוֹת יְהוָה

וְיָשִׁיב אֶל־מִשְׁדֹּדוֹ לֹא־הָרִוּוּ

אֶל־מִשְׁחֹוֹת יְהוָה וְיָשִׁיב אֶתְּוֹ

וְיָשִׁיב אֶל־מִשְׁדֹּדוֹ לֹא־הָרִוּוּ

וְיָשִׁיב אֶל־מִשְׁדֹּדוֹ לֹא־הָרִוּוּ

וְיָשִׁיב אֶל־מִשְׁדֹּדוֹ לֹא־הָרִוּוּ

יְהוָה לְכַפֵּר עָלֶינוּ וְנִסְלַח לָנוּ הַאֲוִנוֹת

בְּעֵינֵי שְׂרָאֵל וְלֹא הָיָה הָעֵר בְּתוֹכָם חַיִּים

אֲחֵיהֶם וְהָיָה לָפָס לַעֲשֵׂה בְשֵׁנֶיךָ

וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיַד מִיָּדְךָ

לֹא יִחַר חֶמְדְּךָ אֶתְּחַוֶּה הוֹאֵר

וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיַד מִיָּדְךָ

וְדָבַר חֶמְדְּךָ אֶתְּחַוֶּה וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר

תַּעֲשֶׂה בְּיַד מִיָּדְךָ הוֹאֵר עוֹנֵיךָ בְּיָדְךָ

וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיַד מִיָּדְךָ

וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּיַד מִיָּדְךָ

תורה
התורה
התורה

התורה
התורה

התורה
התורה

התורה
התורה

התורה
התורה

התורה
התורה
התורה

התורה
התורה
התורה

התורה
התורה
התורה

התורה
התורה
התורה

התורה
התורה
התורה

הַשְׁמַיִם לֹא יִשְׁמְרוּ
אֶת הַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם

וְהַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם

וְהַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם

כִּי יִשְׁמְרוּ
אֶת הַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם

וְהַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם
לְעַבְדֵי הַיָּדָיִם

אֵל בְּנֵי חַתְלָא מִרְיָ: עַד הַשְּׁנֵי אֲנִי
עַמְכֶם תַּעֲלֶי אֲחֻזָּת קִבְר עַמְכֶם
וְאֲחֻזָּת מִתִּי מִלְפָּנַי: וְעַתָּה בְנֵי חַתְלָא
אֶת אֲבֹתֵיכֶם לֹא מֵד לֹא: שְׁמַעְט י
אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אֲתָה בְּתוֹכָם
בְּבַחֲר קִבְרָת קִבְר אֶת מִתִּי
אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת קִבְרוֹ לֹא יִכְלֶה
מִכָּד מִקִּבְר מִתִּי: וְיָקִים אֲבֹתֵיכֶם
וְיִשְׁתַּחֲוּ לַעֲמֵם בְּאֶרֶץ לְבָנֵי חַתְלָא:
וְיִדְבַר אֲתָם לֵאמֹר אִם יֵשׁ אֶת
בְּשִׁיכֶם לְקִבְר אֶת מִתִּי מִלְפָּנַי
שְׁמַעְט וּפְדֵעוּ לִי בַעֲפֹרֹן בְּנֵי
חַתְלָא: וְיָתֵן לִי אֶת מִעֲרַת הַמִּכְפָּלָה
אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר בְּקִעַת שְׂדֵהוּ י
בְּבִסָּף מִדָּא יִתְּנֶה לִי בְּתוֹכְכֶם

הנה אנכי נצב על עין המים ונצות
אנשי העיר יצאת לשאף מים ו
ומה הנער אשר אמר אליה הטינה
כדף ואשתה ואמדה שתה וגם י
גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני ויהי הוא טרם כלה לדבר ע
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
ובנה של שנמה והנער טמטמא
מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד
העינה ותמלא בנה ותעל וירץ
בעבד לקפאתה ויאמר הגוי איני נ
מעט מים פינדף והאמר שתה אדני
ותמחר ותרד פיה על ידה ותשקהו
ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך

כ"ג
ל

כ"ג

איש אב עדי אם כבוד שבתות: תזמיר
ותעז כיה אל השק ותה עוד
איש אב לשאב ותשאב לכל גמליה:
והאיש משתאה לה מחריש לדעת
בה עליה יהיה דרכו אם לא יהי פאשו
כלו הגמלים לשותק ויקח האיש נזק
ותב פקע משקלו ושני עמידים ע
ידיה לשבה ותב משקלים: ויאמר בית
מי את הגדינה לי הויש בית אכף ע
מקום לט ללק: ותאמר אליו בת פתואל
אנכי בן מלכה אשר ילדה לעחור: ע
ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב
עבט גם מקוח לך: ויקה האיש ע
וישתחו ליהוה: ויאמר שך יהוה את
אלני אבקה אשר לא עוב חסד ואמת
מעם אולי אנכי בדרך עתי יהוה ביתא:

את עין נטו ואת בנה אחיו ואת
קמואל אבי אדם ואת כשר
ואת חזו ואת פלדש ואת ידוף
ואו בתואל ונתואל ילד ארת
ובקה שמנה אלה ילדה מלכה
לסוור אחי אברהם ופילגשו
שמה ראמה ונרד גם הוא
את טבח ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה

למך
כתיב

ויהיו חיי שרה מאה שנה
ועשרים שנה ושבע שנים שני
חיי שרה ותמה שיה בקרבת
ארבע הוא חברון בארץ פנע
ובא אברהם לסנה לשנה ולבטח
ויקב אברהם מעל בני מתו ויזכר

וַיִּשְׁקַל אֲבֹהֶיךָ לְעֵבֶר אֶת הַנֶּסֶךְ
אֲשֶׁר דָּבַר בְּאוֹזְנֵי בְּנֵי חַת אֲרָבָע
מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לְסַחֵר
וַיִּקַּם שָׂדֵה עֵבְרֹן אֲשֶׁר בְּמִכְפֵּלָה
אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה
אֲשֶׁר בָּטוּ וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה
אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֻלֹת סִנְיָ לְאַבְרָהָם
לְמִקְצֵה לְעֵינֵי בְּנֵי חַת בְּכָל בְּנֵי
שֵׁעַר עֵירוֹ וְאַחֲרֵיכֵן קָבַר עַל
אֲבֹהֶיךָ אֶת שָׂדֵה אֶשְׁתֵּי אֲבֹת
מֵעֵבֶר שָׂדֵה הַמִּכְפֵּלָה עַל פְּנֵי
מִמְרָא הוּא חֶבְרֹן בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וַיִּקַּם הַשָּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בָּטוּ
לְאַבְרָהָם לְאַחֲרֵי קָבַר מֵאוֹת
בְּנֵי חַת
וְאַבְרָהָם וְקָן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה עִמָּךְ

את אברהם בן אבי אברהם אל
עבדו זקן ביתו המושל בל אשר לו
שנים מאד יד רחבת ירכי ואשפיצה
ביתה אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הבנות אשר אנכי יושב בקרבן
כי אל ארעי ואל מנדתי תלך יש
תקחת אשה לבני למען ויאמר
אליו בעבד אלהי לא תאבה אשה
לדעת אתי אל הארץ הזאת ההיטב
אשת את בןך אל הארץ אשר לא
יצאת משם ויאמר אליו אברהם
השמך לך פן תשיב את בני שפחה
יהיה אלהי השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ מנדתי ואשר
היה לי ואשר נשבעתי לאמר יש

לדעתך אתה אלהים
הוא ישעיה מלאכול פניך ולתת
אשה לבני משם ואם לא תאבה
האשה ללכת אחרך ונקייה
משבעת זאת רק את בני לא
תשוב שמה וישם העבד את ידו
תחת ידך אברהם אבינו ומשתע
לו על הדבר הזה ויקח העבד
עשייה במלים מנצלי אדניו וילך
אל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל
אדם עבדים אל שר טחור וילך אל
הבמלים מחזק לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת
השמש ויאמר ויהי אלהי אדני
אברהם א הקרה נא לפני היום
ועשה חסד עם אהבי אברהם

לאחות קס' ועפרון יושב סתור
בני חת ויען עפרון החתי ארל
אברהם באזני בני חת לכל באי
שער עירו לאמר: לא אדני יש
שמעני השדה נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה לעדני בני יש
עמי נתתיה לך קבר מתך יש
וישתחו אברהם לפני עם הארץ
ודבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני יש
נתתי בסך השדה קח ממני יש
ואקברה את מתי שמה ויען
עפרון את אברהם לאמר לו: אדני
שמעני ארץ ארבע מאות שקל
בסך בני ובינה מה הוא ואת מתך
קח: וישמע אברהם אל עפרון

עֲלֵהם בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ
אֲנִי הוֹדֵא אֶל

מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם

יָדָה לְךָ אֱלֹהִים אֲדוֹמִים

דַּעֲשֵׂה לְךָ סֶלֶל כֶּלֶל זָמַן

מִכֶּלֶל הַיָּמִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּתוֹכָם אֲתִיבֵנִי דָוָה

מִיְמֵי מִצְרַיִם אֲתִיבֵנִי

סֶלֶל בֵּן אֲבוֹתָי בְּיָמֵינוּ

בְּיָמֵינוּ אֲתִיבֵנִי דָוָה

לְשׁוֹנֵי מִצְרַיִם

יָדָה לְךָ אֱלֹהֵינוּ

דָּוָה אֲתִיבֵנִי

בְּיָמֵינוּ אֲתִיבֵנִי

יהוה אלהינו שמו
אכונת יום

בביתך וכל עמך

לעבדך וכל עמך
ואת כל עמך

ואת כל עמך
ואת כל עמך

וְזִמְתָּ

הַיְרֵדֵנוּ יְיָ קִדְשׁ קִדְשֵׁינוּ

הוֹאֵה בְּעֵקֶב אֲשֶׁר נִשְׁחַט

אֶתְךָ עַל־טוֹתֵינוּ יְיָ

נִשְׁחַט עַל־מִצְוֹתֵינוּ

סִבִּיב וְאֵת כָּל מִצְוֹתֵינוּ

מִמֵּנוּ אֶת־הַלֵּיָהּ וְאֶת־הַחֵלֶב

הַמִּבְּסֵךְ אֶת־הַלֵּיָהּ וְאֶת־שֵׁנֵי

הַכִּלְוֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר

הַיְהוֹדוּת לַבַּיִת

בְּכָל יוֹם יוֹם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

וְאַשְׁמֹרֶת יִזְדָּה נִקְרָה כִּי עַל הַיָּמִים

אֵשֶׁת יִקְרָה עַל יְהוָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

קָרָה שֶׁלֹּא לִי חֵן וְאֵשֶׁת בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

בְּנֵשׂוּאֵי וְאֵם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

בְּנֵשׂוּאֵי וְקִדְשׁ וְשִׁטְמָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

בְּלִיבֵן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְאֵת הַיָּמִים

וְשִׁטְמָה וְקִדְשׁ וְאֵם הַיָּמִים : בְּלִיבֵן הַמִּקְדָּשׁ

וְשִׁטְמָה וְקִדְשׁ וְאֵם הַיָּמִים וְאֵת הַיָּמִים

וְשִׁטְמָה וְקִדְשׁ וְאֵם הַיָּמִים וְאֵת הַיָּמִים

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

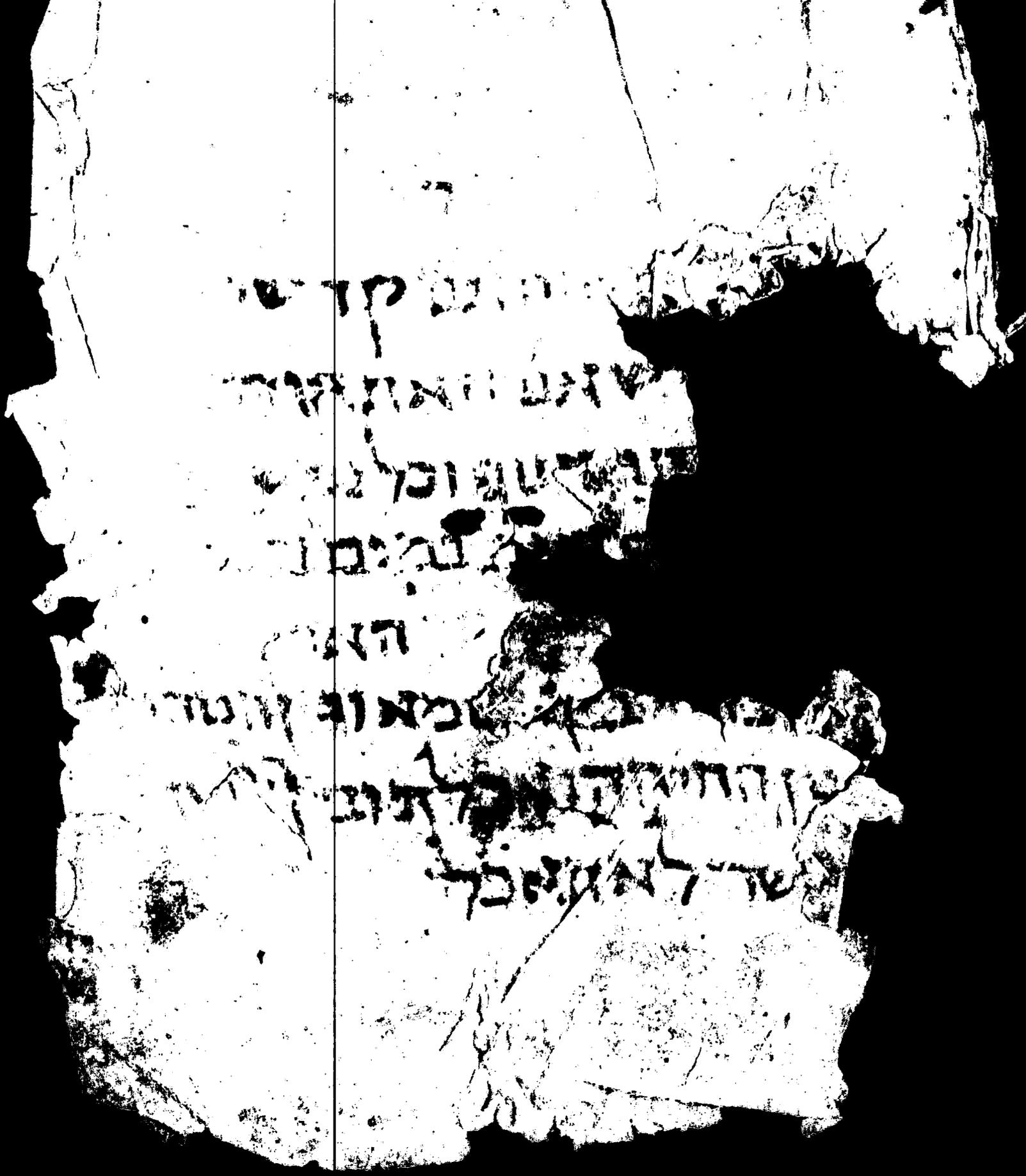
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

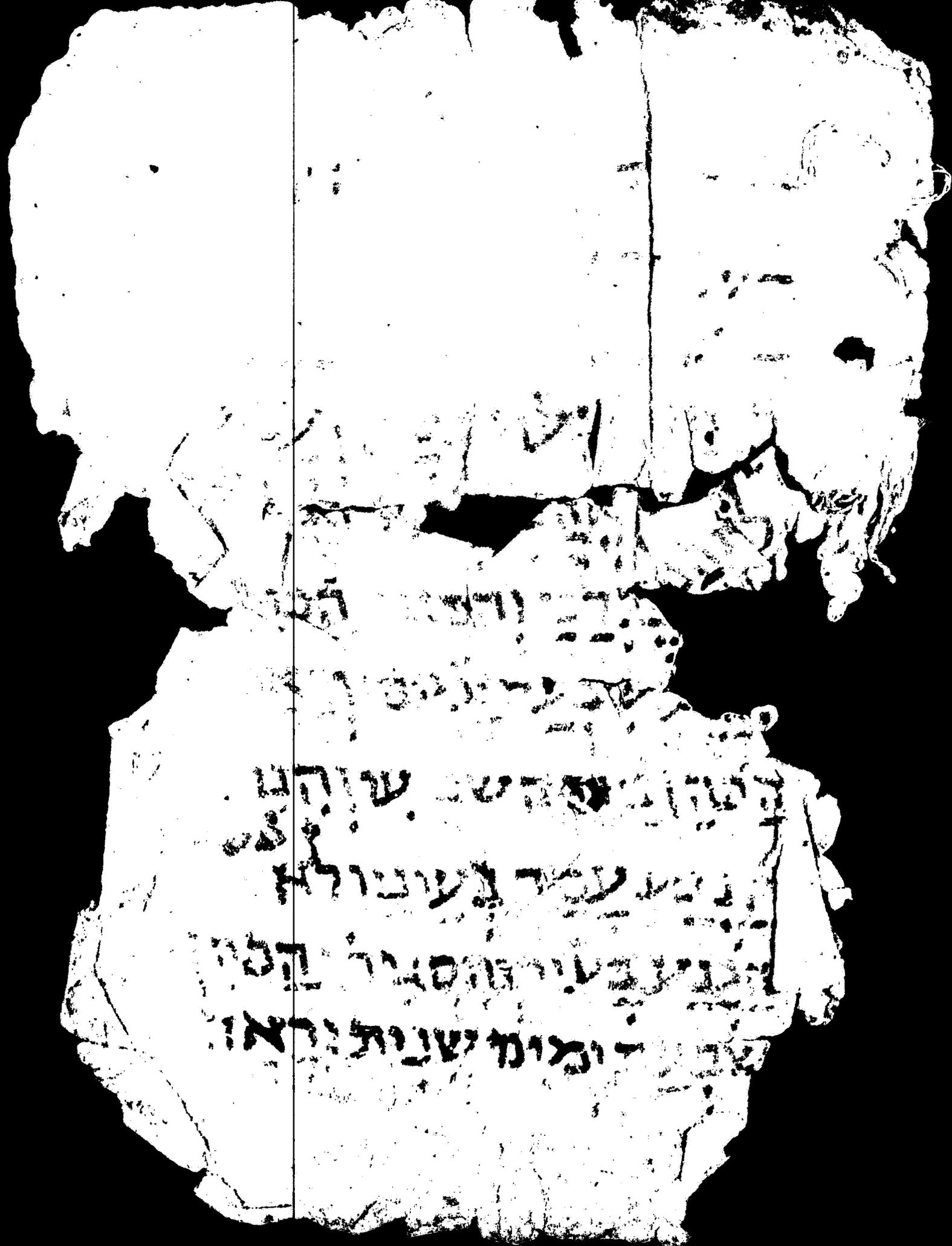
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF THE HISTORY OF ARTS

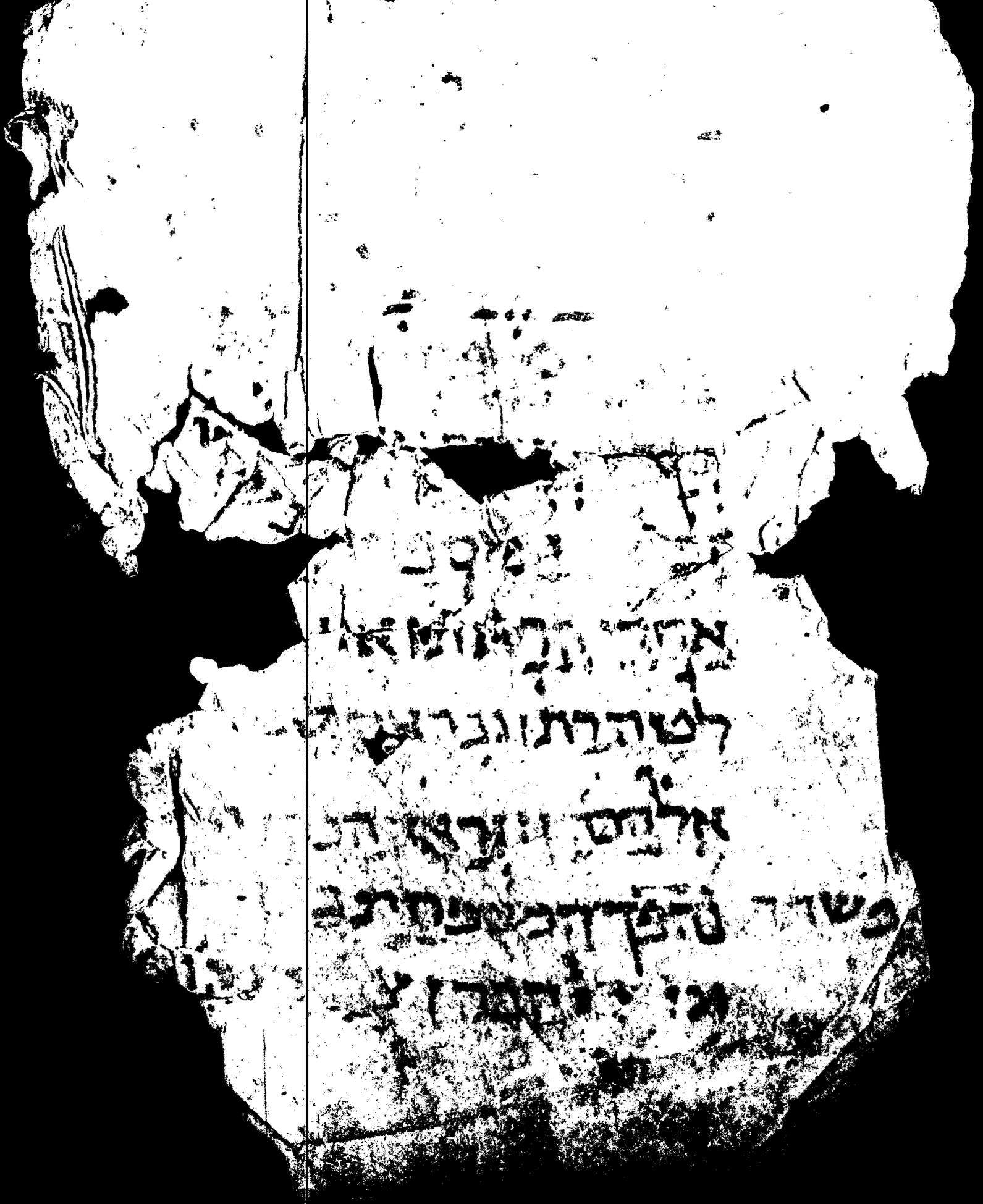
Fragment of a Hebrew text, likely a scroll, showing several lines of text in a highly stylized, possibly Aramaic or Samaritan script. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines, though the fragment is irregular and partially obscured by a vertical crease or fold. The characters are dark and appear to be carved or inscribed on a light-colored, textured surface. The fragment is set against a black background.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל הַבְּתוּלָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל הַבְּתוּלָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל הַבְּתוּלָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע
יְהוָה בְּקוֹל הַבְּתוּלָה

אאתאמו אונן יצאנו
שמו שלמה והיה כחזק
אשר עבדו ושמעו תמו
יהוה ויהוה ימחה שמה
אשת אחיו יבס אמתו
אונן כי לאו היה זה
אשת אחיו וישת אד
ויעבעעו יהוה וישת
יהודה לונג ויהוה
שלה בני יהוה ויהוה
ישכנו אכזר יהוה ויהוה
יהוה ויהוה ויהוה ויהוה

אאתאמו אונן יצאנו
שמו שלמה והיה כחזק
אשר עבדו ושמעו תמו
יהוה ויהוה ימחה שמה
אשת אחיו יבס אמתו
אונן כי לאו היה זה
אשת אחיו וישת אד
ויעבעעו יהוה וישת
יהודה לונג ויהוה
שלה בני יהוה ויהוה
ישכנו אכזר יהוה ויהוה
יהוה ויהוה ויהוה ויהוה

וּמִשְׁלֵשׁ אֱלֹהִים יַעֲשֶׂה לְהִיָּעַץ
הַנִּסְאֵן כִּסֵּף מִטֵּה אִישׁ וּמִתְנִי
מִנֵּה וְאֵשֶׁר לֹא עֲדָה הָאֱלֹהִים אֲנִי
יְדוּעַשְׁמֵי לְחַמּוֹס אֲשֶׁר יָנוֹס
עֲדָה וְיִשְׁעוּ וְיִשְׁעוּ עַל רֵשָׁע
לְדַבֵּר בְּיָמֵי מִעַס מִזְבֵּי
דִּקְחָה לְמֵת דַּמְכָה אֲבִי דִמְכָה
יִמֵּת וְנִבְאִישׁ וְנִמְכָּר וְנִמְשָׁר
כִּוְדִבְנֵי מֵת דַּמְכָה לֵל אֲבִי וְאֲכֹדֵת
יִמֵּת וְכִי יִדְבֹן אֲנִשׁ יִסְדָּה כֹּהֵא
אֵת רֵשָׁעוֹ כִּבְזָא וְכִבְזָא וְלֹא יִמֵּת
וְנִפְלַל מִשְׁכִּיבֵי אִסְיָקוֹס דְּהֵתֵלֵת
שְׁחֹדָע עַל מִשְׁנֵיבֵתוֹ וְנִקְהָה מִכְּרֵ
שְׁמֵי יִמְכָּר עַל דִּפְאֵי
מִהֵאִישׁ אֵת עִבְדוֹ וְאֵת אֲמֵרֵוֹ

וְכֵן אֲתֵּה מֵי יַדְעוֹן: וְזוֹרֵעַ כִּי שׁוֹר
בְּיָדוֹ הוּא מֵהַמִּזְלֵי, שֶׁלֹּא יִשְׁמַרְנָן
בְּעֵלֵי שְׁלָם יִימֵי, שְׁשׁוֹר חֲחַת שׁוֹר וְהַמֵּת
יִהְיֶה: כִּי יִגְבֹּה אִישׁ שׁוֹר
וְשֶׁהוּ טַבְחוֹ אוֹ מִכְּחַמְשֵׁה בִּסְרָה
לִפְנֵי הַחֲחַת הַשְׁבִּיעַ עַצְמוֹ חֲחַת
אִם כִּמְחַדֵּי זִימְעָה הַגְּנָב
זִמְעָה אִין לִוְהַמִּים: אִם יִדְחֶה שֶׁמֶשׁ
לִיאוֹד מִים לִדְשֶׁלֶם יִשְׁלָם אִין לִו
הַמִּכְרֵב בְּגִבְתֵּי: אִם הַמְּעָה הַמְּעָה בִּידוֹ
אִם בְּהַמְּשׁוֹר עַד חֲמוֹר עֵינֵי שֶׁהַחַיִּים
שְׁנֵים יִשְׁלָם: כִּי יִבְעַר אִישׁ שֶׁדָּה
אוֹ כְרַסוֹ שֶׁלֹּא חֲחַת בְּעִירָה וְזֶה עַד בְּעִירָה
חֲדָמִים טַבְּשֶׁהוּ מִיטַב כְּרַמֵּי שְׁלָם
צֶעַר כִּי תֵּעַר אִישׁ מְעָה קְצִים

ת ציין הַהֵב נֹר הַקֹּדֶם לַיָּמִים
שֶׁר יִצְוֶה יְהוָה אֶת מִשְׁחָה
בְּמִשְׁחָה אֶת שִׁמְזוֹן הַמִּשְׁחָה
שֶׁחַ אֶתְהַמְשִׁכֵּן וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּו וְיִקְדֹּשׁ אֶתְמוֹז מִמֶּנּוּ
עַל אֲזֵנֶיךָ שֶׁבַע פְּעָמִים וְיִבְרָא
אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלֵי וְאֶת
הַכִּיֹּר וְאֹנֶיכָא וְקֹדֶשׁ וְיִצְוֶה
מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה לְיָדָא
אֶהָרָץ וְיִמְשַׁח אֹרְגֵל קֹדֶשׁ וְיִצְוֶה
וְיִקְרַב מִשְׁחָה אֶתְבְּנֵי יִצְוֶה
וְיִלְבַּשׁ שֶׁחַ וְיִחַגֵּר אֶתְכֶם
אֶבְנֵי וְיִחַבֵּשׁ לְכָל מִנְבְּעוֹת
כִּי אֲשֶׁר יִצְוֶה יְהוָה אֶתְשִׂא וְיִצְוֶה

וּמַעֲשֵׂה יְצִיאת מִצְרָיִם
וְתַקְוָה לַעֲבֹד אֱלֹהִים
מִזֶּדֶד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלָיו
זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־אֹהֶל וַאֲתַבְּנֵנו
וַיִּרְחֹץ אֶתְּם בַּמַּיִם וַיִּתֵּן לְאִיּוֹן אֶת־
הַכֶּתֶנֶת וַיַּחְגַּר אֶתְּוּבַאֲבָנָיו וַיִּזְכֹּר
לְיֵשׁ אֶתְּוּ אֶת־הַמַּעֲוִיָּה וַיִּתֵּן עָלָיו
בְּהַאֲפוֹד וַיַּהַיֵּךְ אֶתְּוּ בַחֲשֵׁב
הַפֹּד וַיֹּאפֹד לוֹ בִּן וַיִּשֶׂם עָלָיו
אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֵלָיו הַחֹשֶׁן אֶת־
אֶת־הָאֹרִיִּים וַאֲבִדְתֵּם מִיָּם וַיִּשֶׂם
אֶת־הַמִּעֲנַף עַל־בֶּדְאוֹ וַיִּשֶׂם
עַל־מִעֲנַף וְאֶל־מֹל פָּנָיו

יהוה אלהיך לישש שמו
שם ובאת אל הבית
אשר יהיה בימיס ההם
אמרו אל יהוה תהיו
ליהוה אלהיך פי באת
אל הארץ אשר נשבע
יהוה אבותינו לתת לנו
ולקח הנה את ארצנו
ולתת לנו את הארץ
אשר נשבע יהוה
אבותינו לתת לנו

ונתת לנו את הארץ
אשר נשבע יהוה
אבותינו לתת לנו
ולקח הנה את ארצנו
ולתת לנו את הארץ
אשר נשבע יהוה
אבותינו לתת לנו

סַלְתָּ בְלֹלֵי בַטְמָן אִשָּׁה לַיהוָה רִיחַ נְחֹחַ וְשִׂכָּה יוֹן
רְבִיעֵהוּ הַיּוֹם: וְלֶחֶם וְקִלְיוֹ וְכִרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֵצָם
הַיּוֹם הַזֶּה עַיִן הַבְּיָאֵם אֶתְקַרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקֹל
עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מַטְבְּיֵיכֶם: וּסְפַרְתֶּם לִבְסֵם
מִיָּדֵי תַחֲשֹׁבֶת מִיּוֹם הַדְּבִיאֵם אֶת עֹמֶךָ הַתְּעֹפָה
שִׁבְעַתְּ שֶׁם תְּמִימָה תִּבְיִיעַ עַד אֶחָד תִּהְיֶה שֶׁבֶת
הַשְּׁבִיעִת: חֲמֵסָה חֲמֵסִים יוֹם וְהָרְבִיעִת מֵעַתָּה חֲדָשָׁה
לַיהוָה: וְלֶחֶם תִּבְיִאוּ לֶחֶם תְּעֹפָה שְׁתֵּים טַע עֲשֹׂתֵם
עֵת חֲמֵסָה פִּיעָה בְּכֹדִים לַיהוָה: וְהָרְבִיעִת
לַיהוָה: כְּבָשִׂים יִשְׁחָטוּ בְּעִשָׂה וּפְרִי בֶן בָּקָר אֶחָד
וְאַיִם שֶׁפֶסֶף הַיּוֹעֵלָה לַיהוָה וּמַעֲחֹתָם וּשְׂכִיתָם אִשָּׁה
רִיחַ נְחֹחַ לַיהוָה: וְעֲשִׂיתֶם כִּדָּם שְׁעִיר עִיט אֶחָד
לְחֹטֵת וְשֶׁעֶבְבָשִׂים בְּעִשָׂה לְעֹלָה שְׁלָמִים: וְהַנֶּחֱרָף
הַכֹּהֵן יֵאָסֵף עַל לֶחֶם הַבְּכֹרִים תְּעֹפָה לֶפֶע יְהוָה עַל

שעבששים קדט והיה להוה לפי חוקי המצות
חוסהוה פקד אקדט יתקד להוה כל המוסר אלה
לדעשהוה חקטעולם בכל השבעים להוה חוסהוה
אקדט ארצם להוה פהוה פהוה פהוה פהוה
קדט להוה חקטעולם לעבולוה השב אלהוה חוסהוה
להוה חקטעולם להוה חקטעולם להוה חקטעולם
להוה חקטעולם להוה חקטעולם להוה חקטעולם

וכפר עליו והכהן לפני
יתן נסלח לו על אחת
מכל אשר יעשה לאשמה
בה
וידבר יהוה אל עשה
לאמרו צו את אהרן ואת
בניו לאמרו ואות תורת
העלה היא העלה על
מקדה על המזבח כל
הלילה עד הבקר ואש
המזבח תוקד בו ולבש

בפר בזבך להם את ואיל
לעלה:
ולא תקרא הארץ אתכם
בטמאכם אתה כאשר
קראה את הגוי אשר לפניכם
כי כל אשר יעשה מכל
התועבות האלה ובכרתו
הנפשות העשת מקרב
עמם ושמדתם את
משמדתי לבלתי עשות
מחקות התועבות אשר

נעשו לפניכם ולא תטמאו
בהם אני יהוה אלהיכם

וידבר עהוה אל משה
לאמר יהוה אל כל עמית
בני ישראל ואמרת אלהם
קדשים תהיו כי קדוש
אני יהוה: איש איש ואביו
תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם
אלהתפני והכרתם

מזהב קר זכרתמים יקריבו
אלפתח אהל מועד יקריבו
אתו לרצו לפני יהוה
אומכל
ישבע עליו לשקד
ישלם אתו בראשו וחמ
תבטחו יסח עליו לאשר
הוא לא יתנו ביום השמדתו
ואת אשמו יביא ליהוה
אלהת חמית מזהב צבוע
בשרוץ להשם אל הכהן

עבד עבד לַאֲדֹנָי
טוֹבָה בְּעַרְץ מֵאֵל
מֵאֵל אִם מִפֶּסֶן בְּנוֹ
יְהוָה וְהָבִיט אֲוֹרֵט
אֶל עַרְץ הַזֵּאת
וְעַבְדֵנוּ אֶל עַרְץ
אֲשֶׁר הוּא אֲזַסְתָּ מֵלֵב
שָׁמַיִשׁ אֶל פִּי הָאָדָם
אֶל הַמֶּרְדּוּ וְיֵאָתֶם
אֶל הַיָּדָאֵן אֲתֵעֶת

הָאָרֶץ בִּלְחֻמֵּיהֶם
סָר עַל־מַעַלֵּיהֶם
וַיִּדְוֶה אֶת־עַלְמֵי
תִּירָאֹת וַיִּאֲכִילֵהוּ
כֹּל הַיַּעַר לִרְעוּס
אֲתָם בְּאַפְנֵיס וּכְבוֹד
יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲלֵי
מִיֶּשֶׁת אֶל־כָּל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחֵה

אובחרב: ויאמר אלהים
מלך מעריסל
ואהרון פריעו
ממעש
ויאמר פריעו
עם הארץ והשבתם אתם
מסבלתם
ההוא אתה נגשים בעם
ואת שטריו לאמה
האסיפון לתת הבן לעבד
ללכן הלכנים בתמו
של שמהם לכוון שישו

להסגל מתכננת
עם עשים
שימו
על
כנין
צעקים לעזרה
העבדה על האנשים
ויעשו בהוא יישעו
כדברי שקר ויצאו נגשי
העם וטוריו ויאמר יאל
העם לאמר כה אמר פריעו

אני נתתי לכם את חוקי
קחול לכם את חוקי
כיאין נבדל
יפן ויפן
לקשט
מחייב
דבר יוספיון
התבן ויכו שטר בני ישראל
אשר שמעו עליהם צונגשי
פרעה לאמר נקדו לי
כליתם חקכם לל בן נתמול
של שבגם תמול גם היות

כה אמר יהוה אל ישראל
תעמי ויחגו לי
הואמר פרעה
בני ישראל
בקרתי ישראל
לא ידעתי את יהוה
את ישראל לא שלח
ויאמרו אלהיה עברים
נקראת עליו נלכה נא
דרך שולשות ימים
במדבר זנבחה ליהוה
אלו נו פני פגעינו בדבר

מקד יב קד פז מנסה

לז סל וקמה קר גב

לז שמה שמ ונתן

לז לז לז וקמה קר גב

אמם על השמים אשר
על האש אשר על הארץ

המזבחים ובהקדש ובהקדש

ידבוק במים ודוקה

הפוח את ספר ודוקה

המבחה עדה הוא יא

אשה רבחה עלי

ואם מזבחה

שלה קדש על לילה קדש
מן הדתים אומני ה

הימים אה קדש בנה ויה קדש
היה אל המזבוח
אלק את ראש ויה קטיר

המזבחה ונמצה דמע
על קד המזבוח יודע
את מראתו בנעתה א

והטילך אפך אצל
המזבם קדמה אצל
הדש וטשטלך
פכנפו לילך והקד
אלו הנקד המבסד
המגים אש על האש
שה הוא אש ריח
נחם לני ונפש

ל: כ: א: א: המקום אשר
יבחר יהוה אלהינו ללכת
שמו שם רבו ואלה שמות
בערבות יעזוב המקום אשר
ובשל הארץ במהקדש אשר
יבחר יהוה אלהינו וישנה
במקדש לך לאתלתי שש
ממיוס תאכל מצותי ויהי
השבוע עשרת ימי יהוה אלהינו
לא תעשה מלאכה
שבוע שבעת ימים
מהחל חרמש בקצה התקן
לספר שבוע שבע ימים

ועשית חג שבעות ליהוה
אלהינו ככתב אשר
צונו אשר יבין יתנו אלה
אלהינו ושמחת לפני הוה
אנה ובבד ובהך וענין
ואצמיתך והלוי אשר בשערך
והגר ויתום ואלמנה אשר
בקר בך במקום אשר יבחר
יהוה אלהינו לשכן שמו שם:
וזכרת כי עבד היית מצרים
ושמרת עשית את החקים
האלה
חנה סגולה של שבע

וְהַיְהוֹדוּתָא בְּיָמֵינוּ שֶׁהָאֱלֹהִים

בְּרַחֲמֵיהֶם הֵאֱלָהֵם לְבָרְכָם בְּכָל

הַיְהוֹדוּתָא וְלֹא יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

מֵעַתָּה יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

בְּרַחֲמֵיהֶם הֵאֱלָהֵם לְבָרְכָם בְּכָל

הַיְהוֹדוּתָא וְלֹא יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

מֵעַתָּה יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

בְּרַחֲמֵיהֶם הֵאֱלָהֵם לְבָרְכָם בְּכָל

הַיְהוֹדוּתָא וְלֹא יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

מֵעַתָּה יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

בְּרַחֲמֵיהֶם הֵאֱלָהֵם לְבָרְכָם בְּכָל

הַיְהוֹדוּתָא וְלֹא יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

מֵעַתָּה יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

בְּרַחֲמֵיהֶם הֵאֱלָהֵם לְבָרְכָם בְּכָל

הַיְהוֹדוּתָא וְלֹא יִשְׁכַּח שֶׁהָאֱלֹהִים

כְּסֵפֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר יִמְצְאוּ
שֶׁלְּכֶנֶס אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ
מִשְׁפָּרָה אֲדָמָה אֲדָמָה
בְּבֵי עֵת הַזֶּה וְכֵן יִהְיֶה
אֲדָמָה יִנְלֶכְדָּה וְכֵן יִהְיֶה
אֲדָמָה הַגֵּיטָה הַזֶּה וְכֵן
שֶׁלְּכֶנֶס אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ
הַזֶּה פִּי שֶׁלְּכֶנֶס אֵלֶּיךָ
הַזֶּה יִהְיֶה הַזֶּה הַזֶּה
שֶׁלְּכֶנֶס אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

אלפים באמה והעיר בתוך
יהיה לכם מגרשי הערים
ואת הערים אשר תתנו
ללויים את שש ערי המקלט
אשר תתנו לנו ששמה הרעה
ועל השמות אשר תשימותם
עיר לכל הערים אשר תתנו
ללויים ארבעה עשר

אתה ואת בני ישראל וזוה עדים

אשר נתנו מאהות בני ישראל

ישראל כי את הרב תלבו

וצאת המצות וישו איש

כפי נחלהו אשר יחלו

מעדי

לא יאמר בני ישראל
לא יאמר בני ישראל
לא יאמר בני ישראל

שבת גמלים ירצה הסהן ביום

השביעי והנה יקבע עמר בעת

לא פשה תנוע ~~פינו~~ סהן

מההן שבת ימים שנה ורצא

הפלה אולם שביעי שנה

ורצה כי פשה תנוע סהן

הנה שנה תנוע פשוט

מההן סהן תנוע

וְטַהֲרֵנוּ אֶסְפֵּנוּ תְּפִישׁוּ הַמַּסָּכִים
בְּעוֹר אַחֲרֵי הַרְאֵתָנוּ אֵל הַמַּסָּחֵן
לְטוֹבֵינוּ וְנִרְאָה שׁוֹמֵר אֵל
הַמַּחֲזִיק אֵה הַמַּהֲוֵה הַעֲשֵׂה
הַמַּסָּחֵן בְּעוֹר הַמַּסָּחֵן
עַד שֶׁהוּא נִגַּע עַד עַתָּה
הַמַּהֲוֵה הַמַּסָּחֵן אֵל
הַמַּהֲוֵה הַמַּסָּחֵן

ויתן עיר ויחייב חור יסע אתה
חנך שנים כהן
ויהי בניס גבת ויהיו לרימי
שנים וששים שנה
אות שנה וימר:

שנה
מש וששים
שנה ויהיה
אחרית
הוד ירח שנה שלש
מאת שנה וינולד בנים ובנות
ויבני חנך חמש שנה

זָמַתּוּ וַיַּעַשׂ קָרְנָתוֹ עַל אַרְבַּע נְעִינֹו
נִמְכַּר זֵיוֹ קָרְנָתוֹ וַיַּעַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת
שֵׁשׁ אֶת כָּל־כֶּלִי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּוִּיט
עֲלֵי הַיָּעֶשֶׂב וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
הַיְּהוֹנָת כָּל־כֶּלִי עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת

וְהָיָה מִכָּכָר מִיָּשָׁן רִישׁוֹ
וְיֵרֵךְ פִּרְסָבוֹ מִלְמָטָה עַד־חֵמֶר

בְּצַד אַרְבַּע טַבָּעוֹת בְּאַרְבַּע הַיָּדָיו
כָּבֵד עֲנֹשֶׁת פְּתוּס רַבָּדִים וַיַּעַשׂ

עַד־פֶּתַח עֵינֵי שְׁטוּס וַיַּעַף אֹתָם
אֶת־דְּבָרִים בְּטַבָּעוֹת

עַל עֲלֵעַת הַקִּיּוּמִים אֲתוּבְכֵד
נִבְנֶה לְחַת עֲשֵׂה אֶת־

וַיַּעַשׂ אֶת הַבִּינֹר

נְחֹשֶׁת וְאֵת פְּנֵי נְחֹשֶׁת כַּמֵּה אֶת הָעֵינַיִם
שֶׁר מֵבֹאוּ פֶתַח אֶהָרָה מִשֶׁ

מוֹעֵד וַיַּעַשׂ אֶת

לְפָאֵת וְנִבְנֶה תִימְנֵה קְרֵעֵי הַיָּמִין

מִשְׁוֹר מֵאֹהַב אֶמֶת : עֲמוּדֵי יָהוּ

אֲדֵי יָהוּם עֲשׂוּרִים נְחֹשֶׁת וְנִבְנֶה

וְחֲשִׁי יָהוּם כִּסְמֵי וְלִפְאֵת וְנִבְנֶה

בְּאֶמֶת עֲמוּדֵי יָהוּם עֲשֵׂה אֶת־

11
בְּלוּלָהּ בְּשֶׁמֶן מִיְנֵהּ תִּהְיֶה
פְּתוּחַת אֶתֶּה פֶּתִים וְנִעְקֶה
עֵלֶיךָ שֶׁמֶן מִנְהָה הוּא
וְאֵתֵנְהָרֵת ל

מִרְהוּתָה קִי בְּנֵה קֶלֶת בְּשֶׁמֶן
וְתַעֲבִיחֶהּ וְהִבְאֵתָ לָהּ זֶה וְזֶה
אֲשׁוּר יַעֲשֶׂה מִיָּלֵה לִיחֹה
וְהִיבְרִיחֶה אֶל־בֶּן הַיְצִי
וְהִיבְרִיחֶה נֹחַת יֵשׁ עֲבָרָה

אֵת אֲזַכְרֶה
וְהִיבְרִיחֶה
וְהִיבְרִיחֶה
וְהִיבְרִיחֶה
וְהִיבְרִיחֶה

תמימה לעצת העונה יהי
יסירנה ואת החלב המצפה
את הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב ואת שנת
הכליות ואת החלב אשר
עלהן אשר על הכליות
ואת התורה על חפציה
על הכבד וסירנה יהי
והקטירן בבן המזבח
לחה אשר לחמה
ואם ענין קרבן יבין
לפני קטירן ואת חפציה
על ראש הקרבן

לרעותה וולר אובני ולגדיו ולחציו
המנשה אמר וחושע לאמר וזכור את
אשר ענה אתכם משה עבד יהוה לאמר
יהוה אלהיכם מענח לכם ונתן לכם את
הארץ הזאת נשיתכם נוסכם ונקנכם
ושיתב ארץ אשר נתן לכם שהנבער
הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם
בלגבדיו החל ועזרתם אותם אשר ענה
יהוה ראחיכם ככה ויד שונגם המה את
הימין אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
שבתם לארץ וישתכם מור שתם אתם
אשר נתן לכם עבד יהוה בעבר
הירדן מזרח וישווע את יהוה

בן אשר עיונו נעשה זמיר
שהתשלחניו בכל אשר
אמשה בני מע אל ידרק ויהנה
עמך באשר הנה עם משהו
שאו לך אהתפך ויהא
דברך כל איהו נעיש
יומו בקחוק ואמן ויו יהוד
הושע ויה שבע במה

ההומט ורששו בית

עודה ויהו עודה
עודה ויהו עודה

וְנִזְכָּרָה לִי הָאֵלֶּה יְנוּפוּיִם מְעַטְעוּתֵיךְ

אוֹכְחֶם יֵאמְרוּ אֵלֶיךָ מִלֶּדֶת מִצְרַיִם

לִמְהַרְבֵּי יָמֶיךָ לֵאמֹר אֵיךְ הָיָה

עִינֵי לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב לֵב

פִּינֵי אֵלֶיךָ עֵת הָאֵלֶּה

שִׁבְתָּם אֵתְּךָ מִשְׁבֵּתֶם יוֹצֵא מִ

פִּי עֵת שִׁיבֵתְךָ אֵת הַנְּשִׁימִים נִשְׁמֵם

וְאֵת שִׁטְרֵיךָ לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר

תֵּבֵן לֵעַם לֵבֵן הַלְבֵנִים סִתְמוּ

שְׂדֵשֶׁם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לְהַסְתִּיר

ואתבתנתה לבני ישראל אשר הם עשויים

תמול שלשם תשועה וזהם לא

תגדעו ממנו בני ישראל הם על פנים

עשויים לאמרם תגדעו אלהים

תכפר העבדה וזהם לא עשויים

בדואר ישעיהו ישראלי שקרוי צדק

ושמועם ושטריו ואמרו

העם לאמרם לאמרם לאמרם

על לבם תבין אתם לבו קחולכם

תכפר אתם תמצאו ביאורם

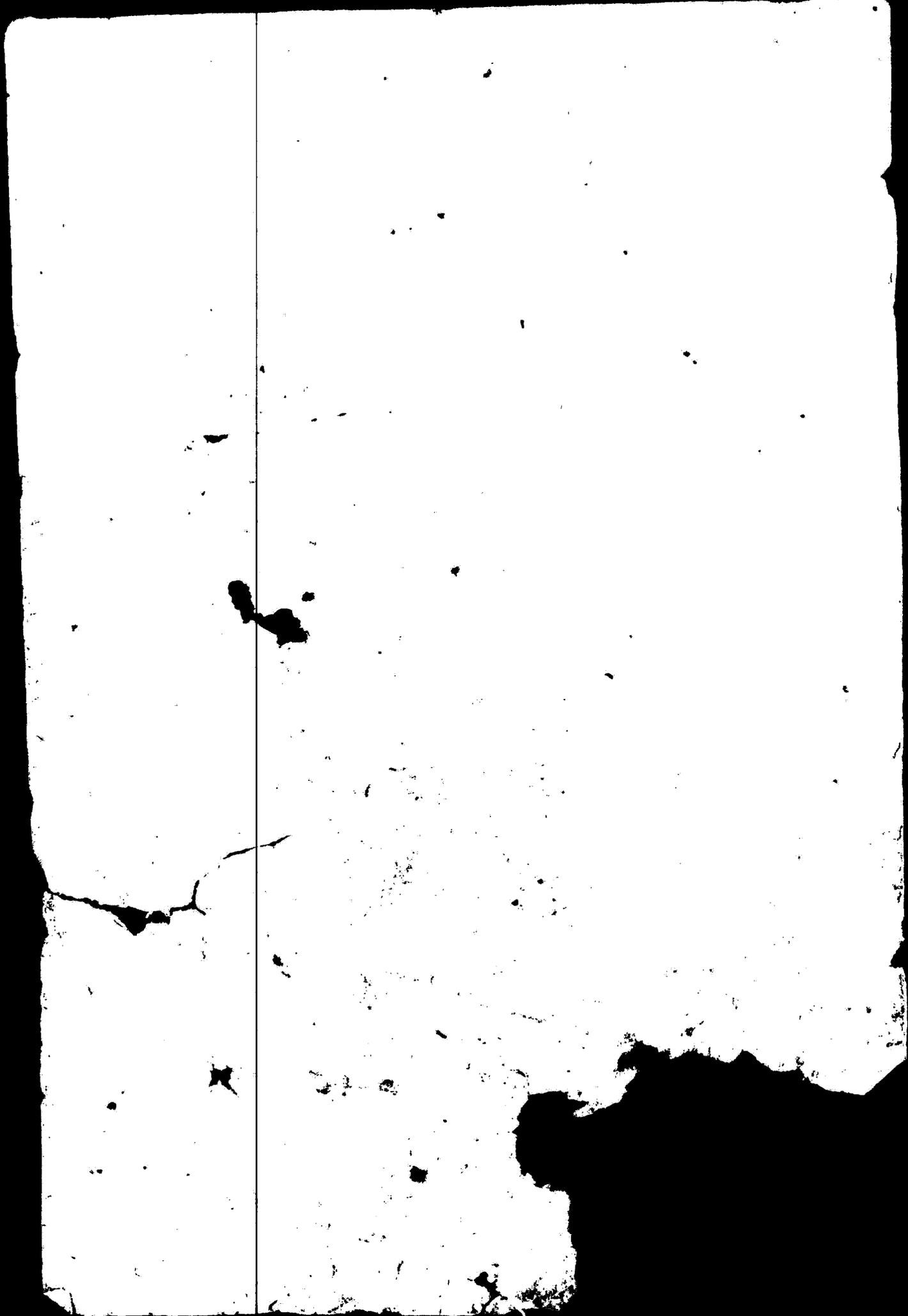
מֵעַבְדֵיכֶם וְיָפֵץ הָעַסְבִּיבֵי
אֲרֵאמֶר הַלֹּקֶשׁ שֶׁקָּשׁ לְתַבֵּן
וְהַנְּשִׁינֵי אֲנִים לְאֹמֶר כִּי־וּמַעֲשִׂיכֶם
דְּבִיּוּסִי בְּיוֹם אֶת־לִפְהֵי־תַבֵּן
יֵשׁ שְׂטָרֵי־בְנֵי־אֲשֶׁר־שָׂבוּ
עַל־הֶסְנֵי־פִרְעֹה לְאֹמֶר מְדוּעַ
לֹא־כָלִיתֶם־קַכֶּם לִי־בְתַמּוֹל
שֶׁל־שֶׁנֶּכֶת־מֹלְדֵי־הַיּוֹכֵזִים
שְׂטָרֵי־בְנֵי־שְׂדָאֵל וַיַּעֲקוּ־אֶת־
פְּרֵעֵה לְאֹמֶר לְמַה־תַּעֲשֶׂה־כִּי

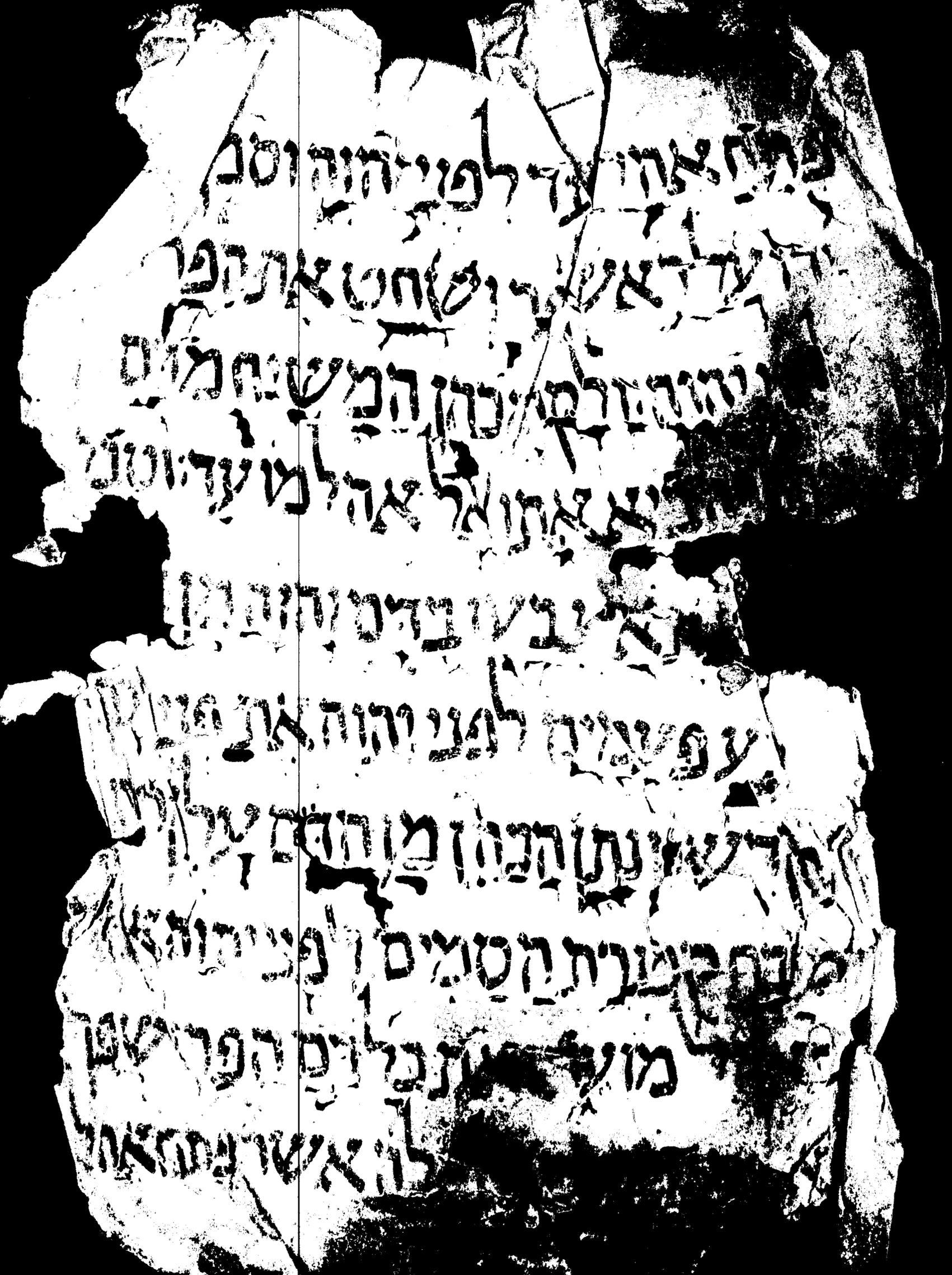
פְּקוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּכְיֹרְאָה
אֶת עֵינֶיךָ וְיִסְקְדוּ וְיִשְׁמְעוּ אֹזְנֶיךָ
בְּאֵימֹתַי אֲהַרֵץ וְיִשְׁמְעוּ אֹזְנֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲתַעֲמִי וְיִחַעְעוּ הַלְוִיִּם
פָּרַעְתָּ מִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשַׁמְעֶנּוּ
בְּשִׁלְחַת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעֶתְךָ אֶת
יְהוָה וְיִסְמְךָ אֶת יְהוָה לֹא אֲשַׁלַּח
וְיִאמְרוּ אֲלֵהֶם הַעֲבָרִים נִקְרָא עֲלֵנוּ
לְבָרְכָה דְרָךְ שֵׁשׁ יָמִים בַּמִּדְבָּר

כֹּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לִמְהַלְחֵים
וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל־עַקֵּב וַיְבַרֵךְ
אֹתוֹ וַיִּצְדֵּהוּ וַיֹּאמֶר לֵאמֹר
אֲשֶׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן קוֹס לְךָ פֶדֶה
אֶרֶס בֵּיתָה כְּתוּאֵל אֲבִי אִמְךָ וְקָח
לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבִן אֹתִי
אָמַר יוֹאֵל עֲדֵי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וַיִּפְדֶּה
וַיִּרְבֶּךְ וַיִּתְעַלֵּם לְעַמִּים וַיִּתְעַלֵּם
הָאֱלֹהִים אֹתְךָ כִּת אֲבֹרָהִם לְךָ
וַיִּזְרַעְךָ וַיִּתְעַלֵּם אֶת אֹתֵי
מִנְדִּיךָ אֲבֹרָהִם יִס לְאֲבֹרָהִם
וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־עַקֵּב וַיִּלְדֶּה
פְּדֹנָה אֶרֶס אֶל־כִּן בְּדֹפְתוֹ

וְרַבְּרָא אֶתְדַבְּרֵי עֲשׂוּ בְנֵי
חַנְדָּל וְזַשְׁלַח וְתַקְרָא יַעֲקֹב בְּנֵי
חַסְטוּ וְתַאֲסֵר אֵלָיו הַנֶּה עֲשׂוּ אִחֵי
אֵיד מִתַּחַס לָהּ לְחַיִּימָד וְעֵתֵי
בְנֵי שְׁמַע בְּקִלִּי וְקוֹס בְּרַחֲלָה אֵל
לֵילֵי אַחֵי חַרְנֵה וְיִשְׁנֵי עֲמוּ שִׁמְסִים
אֲחֵרִים עַד אֲשֶׁר תִּשְׁאֹב חַמֵּת
אֲחִירָה עַד שְׁנֵי מִמֶּד
וְשַׁכַּח אֶת אִשְׁרַע לֵילֵי שְׁלַחֲתִי
וְחַתִּירָה שְׁכַל גַּם
שְׁנַיִם יוֹלָדִים רַבְּרָא
אֵלֵי עַמְקִין בְּעֵת הַיּוֹמִים בְּנֵי חַרְ
אִם לִקְרָא יַעֲקֹב אֵשֶׁה מִבְּנוֹת חַת

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִיוּ נְבוֹנִים
לִשְׁמֵי שָׁמַיִם יָמוּס אֱלֹהֵי תִשְׁבּוּ
אֱלֹהֵי אֲשֵׁר וַיִּחַד בְּיוֹם עַ
הַשַּׁבָּת לְעֵשׂוֹי בַחַיּוֹת הַבְּקָר
וַיְחַדֵּי קִלְתָּ וּבִרְקִים וְעֵבֶן
כֶּבֶד עַל הַיָּד וְקַל שֶׁפֶר
וְזָק מֵאֵד וַיִּחַרְד כֹּל מִ
הָעֵם אֲשֶׁר בְּבִהְמוֹתָיו וַיִּצְא
מִבְּהֵמַת הַיָּד וְעַם לְקִרְבָּתָא
וַיִּשְׁמַע מִן הַמַּחֲשָׁבִים מִ
וַיִּתְּעֵבוּ בְּתַחֲמוֹתֵי הַיָּד
וַיִּחַר הָעֵם עִשְׂוֹ כֹּל מִפְּנֵי

פתיחה ל... ל... ל... ל...

על... על... על... על...

ה... ה... ה... ה...

ע... ע... ע... ע...

א... א... א... א...

ע... ע... ע... ע...

ה... ה... ה... ה...

ה... ה... ה... ה...

מ... מ... מ... מ...

ל... ל... ל... ל...

עליון חרוב מן סאווית

כאנא תחלו התי עלקט

ואת כחולב לעל קדר

שדורה כחולב

על כסדרו מן

בד עת חליו סידע סין

על עובת העל

העל עובת העל

ואת כחולב לעל קדר

על עובת העל

וְיָמֵי חַיֵּי הַיְיָ

וְיָמֵי חַיֵּי הַיְיָ

בְּקִיפֵי מִשְׁחָה אֶת פְּלִיזְמֵי

בְּמִזְבְּחֵי עֹלֹת הַדָּם לְיָמֵי

בְּמִזְבְּחֵי עֹלֹת הַדָּם לְיָמֵי

בְּמִזְבְּחֵי עֹלֹת הַדָּם לְיָמֵי

וְבָנֵי יִשְׂרָאֵל יִקְרְאוּ עֲלֵיהֶם

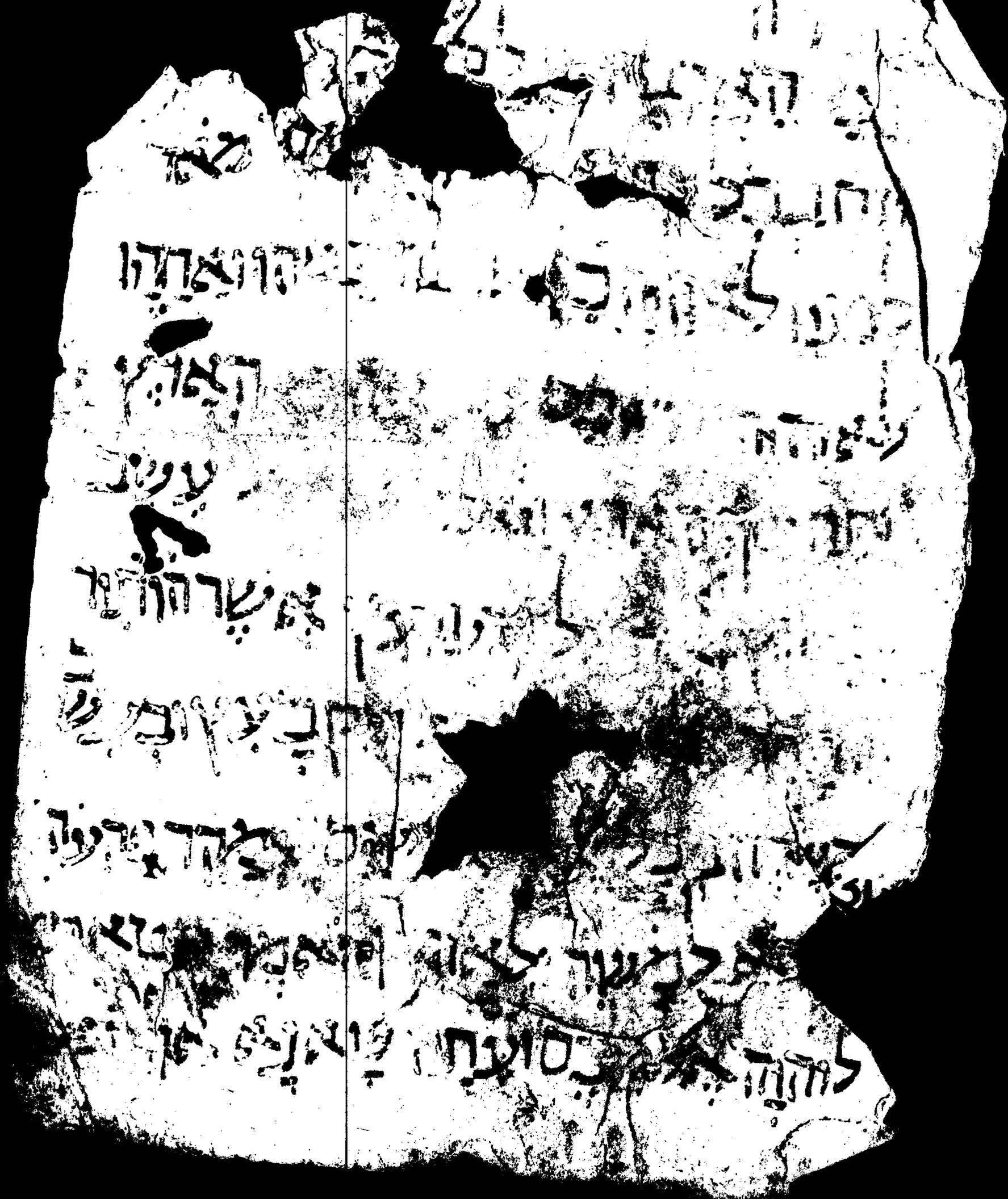
לְמַעַן יִשְׁמְרוּ אֶת הַמִּצְוֹת

אֲשֶׁר צִוִּיתִי עֲלֵיהֶם

כִּי יִזְכְּרוּ אֶת הַמִּצְוֹת

אֲשֶׁר צִוִּיתִי עֲלֵיהֶם

כִּי יִזְכְּרוּ אֶת הַמִּצְוֹת

הודעה שניו שי משוד כג עדה
שתי סמית חסד ידיר לוי עני
כצורתי וזכר חשב אנהו אשר
עליו כמעשהו ממנו יתה זרב תפל
וארצמן ורובת שונ רב משוד
ולקדה אר ייני עני שדה וספוח
עני מות בני ייני אר יישה
נשמתי נל האבן הארתי שמות
אשה דמור כ נל האבן השנית
אדודת בני שדה חרש פתוח חוי
בני חסד יתו עני יל עמר בני

והיה יום גדול ונורא

אשר לא ידעו ויחשבו

ליום ההוא

כי יבא

בקרוב

מחץ אבן

על ראשיהם

על צוץ חוקי

האחדתם ונתן

ועש מעור מעשה

לכם ידעו

וְהָיָה זֶה לְעֵד לְדָבָר

אֲשֶׁר עָשָׂה

יְהוָה לְעַבְדֵי

אֲשֶׁר עָשָׂה

לְעַבְדֵי

אֲשֶׁר עָשָׂה

לְעַבְדֵי

אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַבְדֵי

אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַבְדֵי

אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַבְדֵי

אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַבְדֵי

קדש לאהרן אהרן יצחק יצחק

ואהרן יצחק יצחק יצחק

מדינת חכמה וישראל

אחיה קדש יצחק יצחק

אשר יצחק יצחק יצחק

יששכר צמח יצחק יצחק

קדש יצחק יצחק יצחק

ודני יצחק יצחק יצחק

הארץ ואת תולעת השן

יצחק יצחק יצחק

אשר יצא אל
למען יצא אל
המטה ויהי
למטה ויהי
למטה ויהי
למטה ויהי

והיה אשר יצא אל
למען יצא אל
המטה ויהי
למטה ויהי
למטה ויהי
למטה ויהי

בשנת ה'תש"א

המקדון אשר היה ב'תל"ד. תל"ה

ביום ה'תש"א

פא
בד

אין ארץ ישראל
אשר נתתי לכם
אשר נתתי לכם
אשר נתתי לכם

לאמר
כל שכלו סע ויד
יהי וחי אהב שחד
ס אלשי הנה ונהי
אשר ישנו ל הנה אל
אשר מזה יצאו

לפני יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כִל
הַנֶּפֶשׁ אֵשׁ לֹא תִעַבְדָּהּ בְּעֵינַי
הוֹיֵס יְהוָה וְגַבְרֵת צִעַפְתִּים
יְכַר הַנֶּפֶשׁ אֵשׁ תִּעַבְדָּהּ
מִלֵּאבָה הַיָּמִים וְסִמְחָה
וְהֶאֱמַרְתֶּם הַיּוֹעֵב הַיָּדֹעַ
כִּי יָד עֲבָדָה: כֹּל מִלְּבָבָהּ
לֹא תַעֲשֶׂה הַדָּת עוֹלָם לְךָ
לְדַדְנֹכָהּ לִלְמִישׁוֹתֶיךָ
שֶׁבַת שְׂבֹטֶיךָ וְיָמֵי בְּרִיאַת
אֶת נַפְשׁוֹתֶיךָ בְּתַעֲבֹבוֹת
בְּעַבְדֵי מִיָּדֶיךָ שֶׁרֵשׁוֹת וְשִׁמּוֹ
שִׁמּוֹתֶיךָ

1
סוד שם שבעים שנים
יהיה לך חן וחסד
לפני ה' אלהיך
שאל וקח

משה ואהרן
ונבכי ליהודה
ועשרים ושתיים
יקחו להם

למנוחה
לפני ה' אלהיך
ועשרים ושתיים

וילדו: כי ענין ענין לא בענין כלל וחס
לפי שיהיה עליו ענין ענין חנות חנות

והשקל חנות שישושר חנות

וענין ללשון חנות שישושר חנות

שזה לחנותם בקלוקנו לחנות

חנות חנות חנות חנות חנות

מִזֶּה חֲסוּת אֶתְךָ וּבְדֹאמֶר לִי יְיָ

וְיִשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ וְיִשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ

עֲבָדֶיךָ וְלֹא כִּי תִּשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ וְלֹא

בְּחִזְקָהּ וְיִשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ וְיִשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ

וְיִשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ וְיִשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ וְיִשְׁמַע בְּעֵינֶיךָ

בְּתוֹ אֲבִי הָיָה אֶדְלָא בְּתוֹ אֲמִי וְתוֹ
לִי לְמִשְׁנֵי וְיִחִי בְּאִשְׁרֵי הַתְּנוּבָה וְיִחִי
מִבְּיַת הַיְיָ עִיר וְהוֹמָרְךָ
יִשְׂרָאֵל תַּעֲשֵׂי עִמָּדִי אֶל כָּל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
בְּיָמָי שִׁמְחָה אֲמַרְי לִי אַחֵי הוּא וְיִקַּח
אֲבִי וְיִקַּח עִמָּדִי בְּקִרְיָת וְעַבְדֵי וְשִׁמְחָה
וְיִתֵּן לְאֲבִירֵי הַיְיָ וְיִשְׂרָאֵל וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ
וְיִתֵּן לְאֲבִירֵי הַיְיָ חֵן וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ
טוֹב בְּעֵינֶיךָ טוֹב וְיִשְׂרָאֵל וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ
וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ חֵן וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ
וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ חֵן וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ
וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ חֵן וְיִתֵּן לְעַבְדֵי הַיְיָ

עֲזוּבֵי הַשָּׁמַיִם וּלְבָהֶמֶת הָאָרֶץ וְאִין־
מִחֲרִיד־: יִכְכֹּה יְהוָה בְּשַׁחֲזוֹן מַעְרִים

וּבִטְחָרִים

וּבְעַפְלָיִם וּבְגֵרֶב וּבְחָרֶם אֲשֶׁר לֹא

תֹּכֵל לְהִרְפֹּאֵ: יִכְכֹּה יְהוָה בְּשִׁבְעוֹן

וּבְעוֹרוֹן וּבְתַמְהוֹן לִבָּב: וְהָיִתָּ מִמִּשְׁשׁ

בַּעֲהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ הָעוֹלָם בְּאַפְלָה

וְלֹא תִעָלֶיךָ אֶת־דַּרְכֶיךָ וְהָיִתָּ אֶל־

עֲשׂוּק וְנָזוּל פְּלִדְיָמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ

אִשָּׁה תִאֲרֹשׁ וְאִישׁ אֶחָד יִשְׁגַּלֵּעַ

בֵּית תְּכַנֶּה וְלֹא תֵישָׁב בּוֹ

יִלָּא תַחֲלִיעַ: שׁוֹנֵי

כא
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וְלֹא יֵצֵא מִמֶּנּוּ חֶמְדָּה גִּידוּל כִּי יִפְתָּקָה
וְלֹא יֵשֵׁב לָךְ עֲמֶךָ שְׂמֹת לְאוֹכְלֶיךָ
וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ : בְּנֶדֶךָ כִּי תִמְרָב נִתְלַעַנ
לְעַם אַחֲרֵי וְעֵינֶיךָ רֵאוּת וְכִלְמֵת אֵלֶיהֶם
כָּל הַיּוֹם וְאִין לֹא לְיָדְךָ : פִּרְיָא דְמִתְדָּ
וְכָל יִתְיַעַב יֹאכַל עִם אִשְׁרָא לְחַסְדָּעַת
וְהָיִיתָ רָק עֲשׂוּק וְרַעְיוֹן פְּלִטָּיִמִים :
וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִפְּרֵאָה עֵינֶיךָ אִשְׁרָ
וְיִכְבְּדָה יִתְוָה בְּשׂוֹחִין רַע עַד
וְעַל הַיְצִיטִים אִשְׁרָ לֵאמֹר :
יִתְרֵב בְּעַר שׂוֹ

והוא רמז על כלם אלהים
אאלוזי וגו' כדבר אתם:
ניבד אתם או היסוי אמר
לדמארה כפרודטומיאואת
ונכשונודיקא עתהיסונכעון
שמייסובכלחיהקרלשתעל
הואהאזויאמר אלהיסהענה
ככעלעשודרעזריואשר
על פני כל הארץ את כל העם
אשר פניו
הוא כל חיה תהא
מה שאמר ידכ רומיש
הוא שרע פשחיה
הוא עשד אכלהויהיכ
הוא יוס את כל אשר עשה
והוא טוב מאד ויהי ערטיחיה
נסהששי

והחמישי

ויאמר אלהים תולע ארץ נפש תהי ליה
במה ורמש וחיתיה וכל מינה ויהי כן ויעש
אלהים את חיות הארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל דמש הארץ למינה וירא
אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם
בעלמנו כדמותנו וירדנו ונבדלנו ונעוף השמים
ונבהמה וכל הארץ וכל חמש על הארץ
ועל אלהים ואת האדל בעלמו בעלם אלהים
וירא אתו וכל וקבה ברא אתו ועבר אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו ואלאו את הארץ
וכבשה ורלו ורלו ורלו ורלו השמים וכל
חיה חמשת על הארץ ויאמר אלהים ורבו

הַגִּדּוּ לְמִשְׁתֵּי הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאֹד הַקָּטָן
לְמִשְׁוֵלַת הַלַּיְלָה וְאֶת־הַפּוֹכְכִים וְיָתוּ אֲתֶם
אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאֲדִיר עַל־הָאָרֶץ
וְלִמְשׁוֹל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה לְהַבְדִּיל בֵּין־הָאֵל וּבֵין
הַחַשְׁדָּה וּבֵין־אֱלֹהִים כִּי־טוֹב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם רִבְעִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִהְיֶה עוֹלָמִים שָׁרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יַעֲוֹף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת־כָּל־נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הַרְבֵּשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְעוּ הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם וְאֶת־
כָּל־עוֹף בְּנֵי־לֵוִי וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים כִּי־טוֹב וַיְבָרֵךְ
אֲתֶם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם
בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרְבֵּב בָּאָרֶץ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר

אשר נאמר

ביום הזה

על כל

בני ישראל

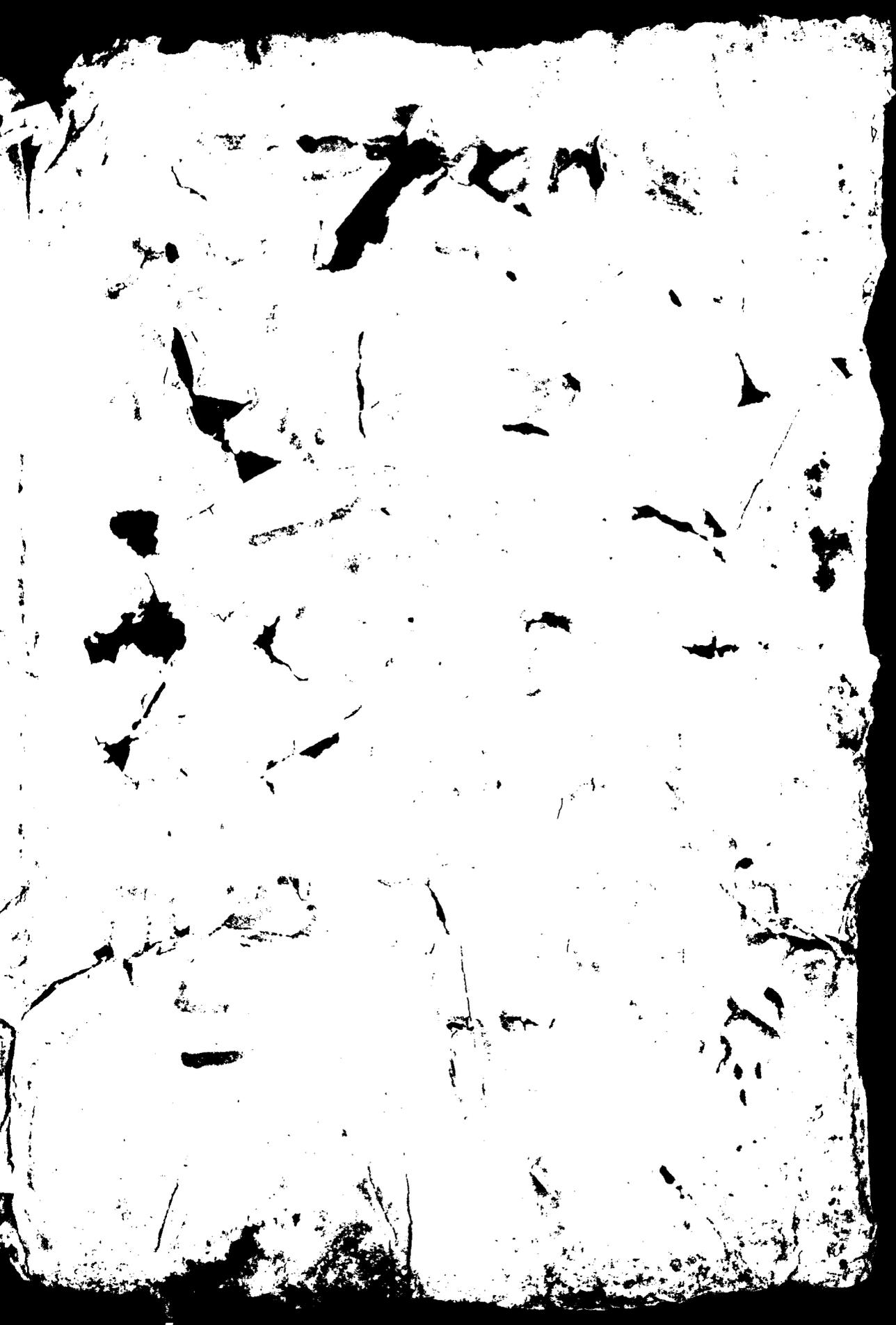
העושים

בדבר הזה

אשר נאמר

ביום הזה

המזכיר

ובדבאר קרסאם ויקח
את שם החטאת
לעבודת ה' ויחטו יסו

ויקרב ויטה עבדו
כמיטעם ויקרב
המטה ומלחם
על המטה קרבן

עבדך

האדם ויניחהו במעון לעש

ולשמרה ויצויהו אלה

לעל האדם לאמר מכל עץ

הגן אכול תאכל ו מעץ ה

הדניטאורע לא תאכל

ממעלני ביום אמלך מעע

מות תמות: ויאמיהוה

אלהים לא טוב היות האדם

לבד ויאעשה ערס כעצו:

ויצר יהוה אלהים מקראדמה

כלחית השדר ויפת כל

טאורע שמים ויפת אר

הארץ ויראות נח יקרא

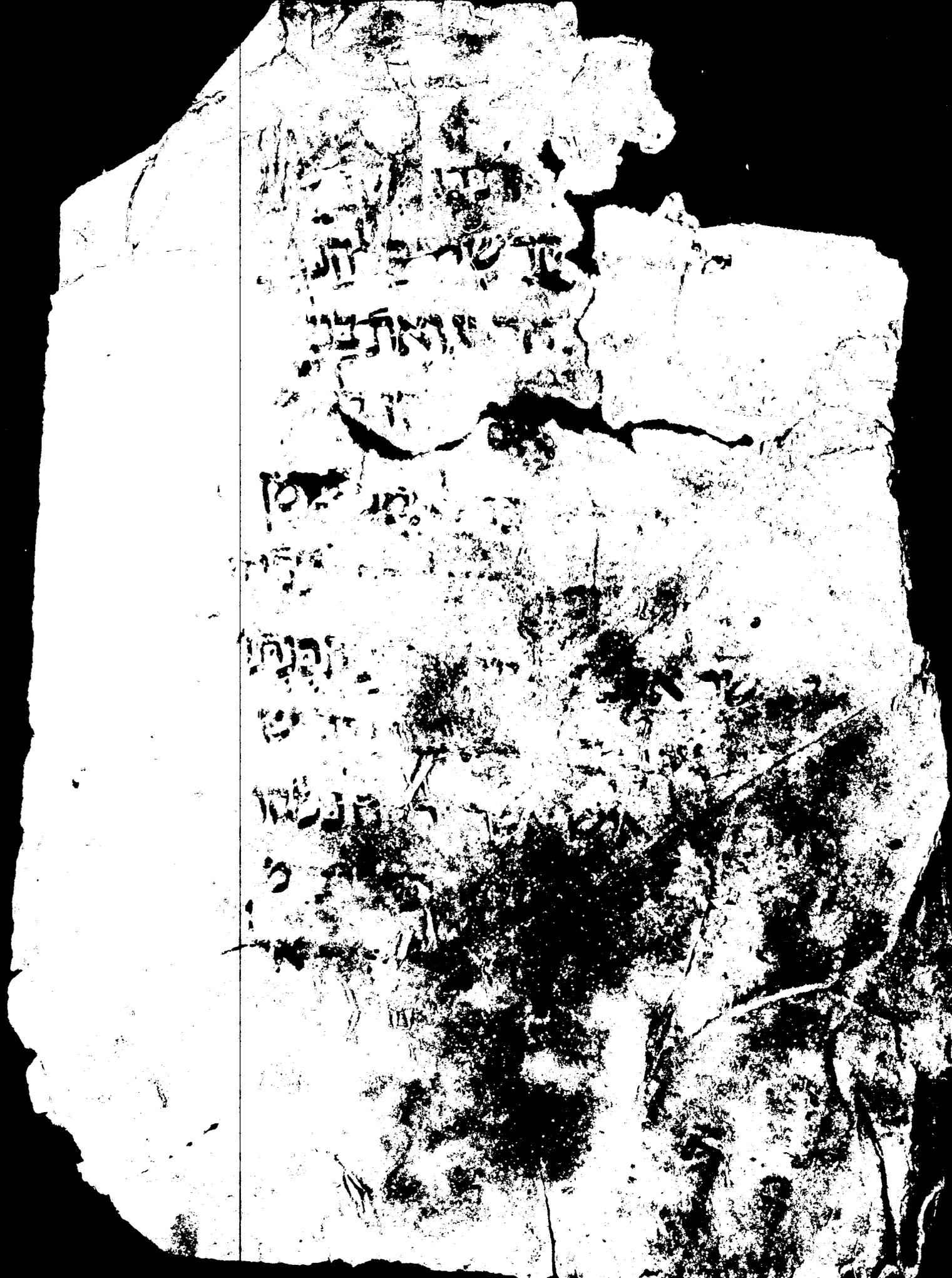
וְיָשַׁב בְּיוֹם הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִפֶּן
כִּי־אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּבְרָךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְרַד אֱתוֹ כִּי בַּשַּׁבָּת מִפֶּן
מֵלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת אֱלֹהֵי הַתְּלֻצּוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַבְּרִיאָה
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים
אֶרֶץ וּשְׁמַיִם וְכָל־עֵשִׂיָה
הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל עַל־הַשָּׂדֶה טָרֵם
יִצְמַח כִּי־לֹא הִמְטִיר יְהוָה
אֱוִיָהּ עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם

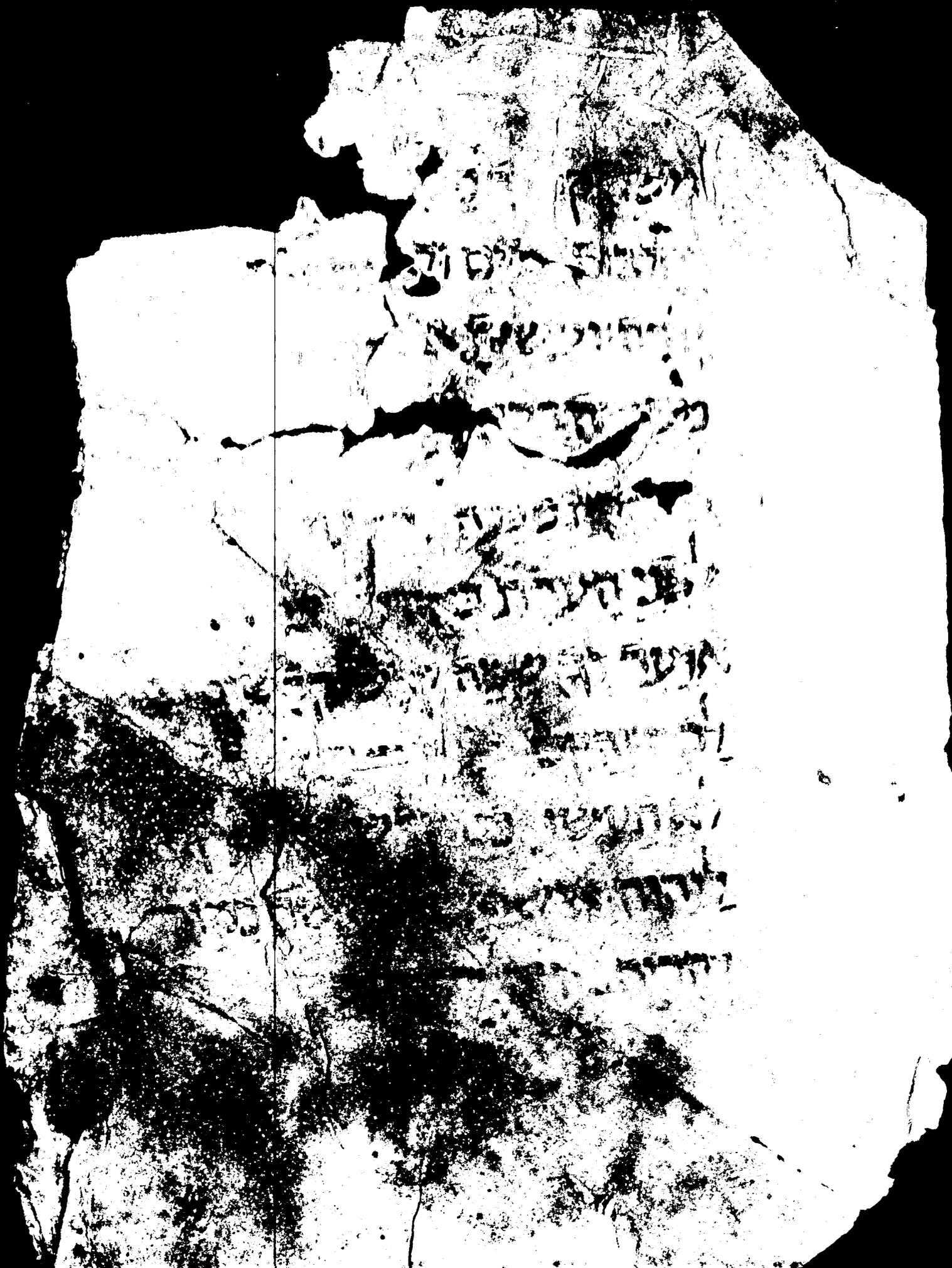
אין לעבוד את האדמה
ואד יעלה מן הארץ והש
את כל פני האדמה וייער
יהוה אלהים את האדם
ינטר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם
לעשה חיה: ויטע יהוה
אלהים מן בעדן מקדס
וישם שם את האדם
אשר יער: וייעמח יהוה
אלהים מן האדמה כל עץ
טוב למאכל הוא טוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ

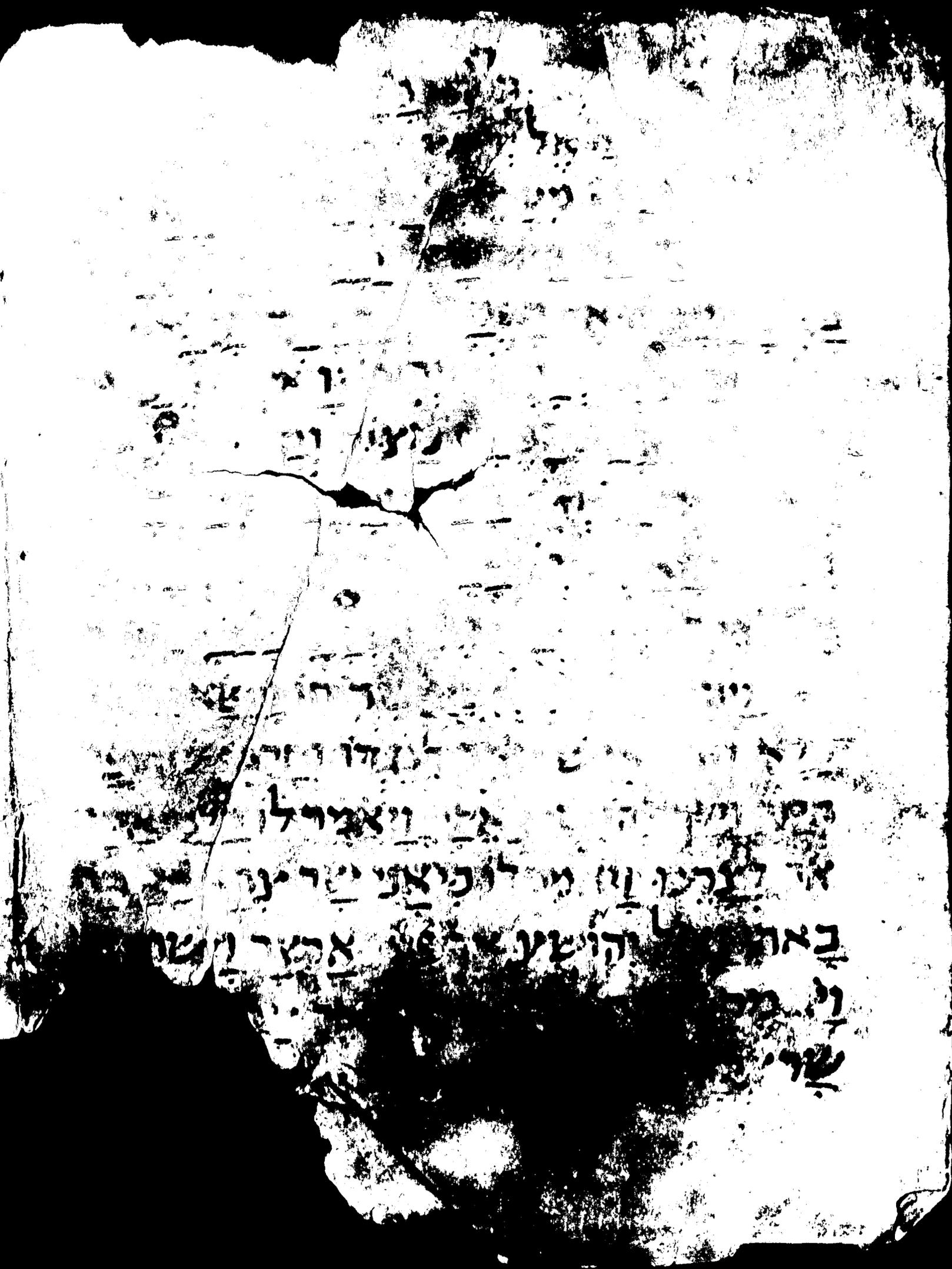
הדעת טוב ורע: ומה ינוע
עין להשקות את הגמל ומע
פד והיה לארבעה לאשים
שם האחד פישון הוא הסובב
את כל ארץ התולה אשר
שם הזהב: וזה הארץ היא
טוב שמדבורה ואבן השיהם
ושם הנהר השני גיחון הוא
הסובב את כל ארץ טוש
ושם הנהר השלישי חדרקל
הוא החולק קדמת אשור
והנהר יתבישי הוא פרת:
ויקחיהוהאלהים את ה

דבר שבסאיכה אשא לבריטורחנס
ימשאבכ וריכבסחבו לכס אנשיכ
ידעים לשבטנס ואשימס
בריתנו ויתענו אתי ותאמרו טוב
תבשר דברת לעשות יאקה
אתראשי שבטנס אנשיסחכמיס
וידעים ואתו אתסראשיס עליכס
שריאלפיס ושרימאות ושרימ"י
חמשיס ושרי עשרות ושטרדיס ל
לשפטיכס וואצוה את שפטיכס
בעת ההוא לאמר שמעביז אחיכס
ושפטיכס ידק ביז איש וביז אחיו
וביז גרו ואת כירופניס במשפט
כקטז כגדול תשמעו לא תגזו
מפני איש כי המשפט לאלהיס

רַב לַכֶּסֶם שֶׁבַת בַּהֲרַחֲזָהּ: פֶּסֶל סֵעוּ
לַכֶּסֶם וּבָטְאוּ הַיָּהּ אֶמְרֵי וְאַל כֶּסֶם שֶׁבַת נִינּוּ
בְעֵרְבֵיהֶם כִּהְרִיב וּבִשְׁפִלָּה וּבִגְבוּרָה
וּבַחֹק הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִים לִבְנוֹת
עַד הַנְּהַר הַגָּדוֹל נְהַר פְּרִיזְרַתִּי
נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם אֶת הָאָרֶץ בְּאֵן וּרְשׁוֹ
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר
לְאַבְתֵּיכֶם לְאַבְדָּהֶם לְיוֹצֵאֵם וְלִיֹּעֵם
וְלִיֹּעֲקֵב לְגַת לֶהֱמָם וְלִזְרַעֵם אַחֲרֵיהֶם
וְאָמַר אֱלֹהֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לְאָמְרִי
לֹא אֹכַל לִבְדִּי שֶׁאֵת אֶתְכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּנֶם
הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם: יְהוָה
אֱלֹהֵי אַבְתֵּיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כֶּסֶם
אֶלְף פְּעֻמִּים וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם אֲשֶׁר

כנ

לפי המעשה אשר עשיתם
ביום הזה ויהי לכם
לזכרון ואל תשכחו
את ימי ימי חייכם
ביום הזה ויהי לכם
לזכרון ואל תשכחו
את ימי ימי חייכם

אשר עשיתם ליהוה
אלהינו ביום הזה
ועתה יהי לכם לזכרון
ועתה יהי לכם לזכרון

אשר עשיתם ליהוה
אלהינו ביום הזה
ועתה יהי לכם לזכרון
ועתה יהי לכם לזכרון

זאבאל
אחיהם

Fragmentary text, possibly containing names or titles, though completely illegible due to the image quality and damage.

דַּיִם וְיִהְיֶה בְּנֵס עִם
לֵם וּמִעַן בְּקִיעָה
בְּאֵרֵי מַעְיָן וּשְׁבוּ שָׁם
וְעַל כֵּן אֵל הַעֲבוּ
הַבֵּה נִלְבְּנָה לַבְּנִים וְנָשׁ
וְנִשְׁדָּה לַשְׂדֵּה וְתֵהוּ
לֵהֶם הַלְבֵּנִי לְאִבְנֵי
וְהַחֲמֵר הֵיךְ לֵהֶם לְחֵמֶר
וְיֵאמְרוּ הַבְּהֵוְנֵה לָנוּ
עֹד וּמִן לִי וְרֵא שׁוֹב
בְּשִׁמְצִים וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם
פְּזִיזִים עַל פִּינֵי הַלְהֵא

האֵרֶץ: וַיֵּרֶד נְהוֹזָה
לְלֹאֵאֵת אֶת־הַעֵיֶר וְאֶת־
הַנְּמֹעַל אֶת־הַשָּׁנִי וְבָנֵי
הַמֶּלֶךְ: וַיֵּצֵא מִן־הָאָרֶץ
וְהַלְוִיִּם הָיוּ עִם אֶחָד וְעַם
וְשִׁפְתָה אֶחָד לְכֹלֵיכֶם
וְזֶה הַחֶלֶק לְעַשְׂוֹת

בְּעֵתָה
וְעַתָּה

תַּעֲבֹדוּ אֶת הַיָּדִידִים אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ
וְיָצִיאתָ לְךָ אֲבָנִים צִלּוֹת
וְשָׂדֶה אֲתָם בְּשׂוּד וְכַתָּב
עֲלִיָּהוּן אֶת כָּל דְּבַר הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בְּעֵבֶר לְמַעַן אֲשׁוּר
תִּבְנֶה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ אֶרֶץ זָבֹת
חַלָּב וְדבַשׁ כִּי אֲשׁוּר דְּבַר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ לֵאמֹר וְהָיָה בְּעֵבְדֵיכֶם

את

את היריזת קינו את האבנים
האלה אשר אנכי מצוה אתכם
היום בהר עיבל שדת ש
בשיד ובעית שם מזבח ליהוה
אלהיב מזבח אבנים לאתנה
עליהם ברזל אבנים שלמות
תבנה את מזבן יהוה אלהיך
והעלות עליו עולת ליהוה
אלהיב וזבת שמיו אהבת
שם ושמחת לפני יהוה אלהיך

לו ליעה סגול באשר דבר
להנהיגו ונתתי עליהם
עליו ענין שיש
אשר יתקן ויהי
גדולה ונתתי עפיו
למה את באשר דבר
ועו פשוט וקו ישר
אשר יתקן ויהי
בדבר אשר נתתי
אשר יתקן ויהי

צו ידועם ודגליהם
ידם לחולד ער
וידם יהודה

דר: ואתה קח לך בשמים

מר דרור חמש מאות וקנמן

בשם מח ציטו חמשים ומתים וקנה

בשם חמשים ומתים: וקנה חמש

מאת בשקל הקדש ושמן תהיך:

ועשית אתו שמן משחת קדש רקח

מרקחת מעשה רקח ישמן משחת

קדש יהיה: ומשחתו את אהל

מועד ואת ארון העדות: ואתה שלחן

ואת כלכליך ואת המנורה ואת כרייה

ששים
אתה
אשר אוכל
עליו אהרן קטרת סם
בבקר בה יטבן את הנירות יקט
ובה ערות אהרן את הנירות בין
הע
לפני יהוה לדרתיכם; לא תעלו
עליו קטרת; זרה ועלה ומנחה תסך
לא תכס עליו; וכפר אהרן על
קרבתי אחת בשנה וכפר מדם
הטאת הכפדים אחת בשנה
וכפר עליו לדרתיכם קדש קדש

אֲדַבְרֶנּוּ אֶת-אֲשֵׁרֵינוּ

אֲתָא אֲשֵׁרֵנוּ שִׁיר אֵל לִפְקֻדוֹתֵינוּ

יְהוָה אִישׁ כִּפֹּר נַפְשׁוֹ לִיהוָה נִפְקֵד

אֲתָם וְלֹא יִהְיֶה בְּהֵם נֶגֶף בְּעֵקֶד

אֲתָם זֶה יִתֵּן כֹּל הָעֹבֵר

הַמִּקְדִּים מִחֲצוֹת הַשָּׁמַיִם הַשָּׁקֵל

בַּשָּׁקֵל הַקֹּדֶשׁ עֲשׂוּיָהוּ אֵרָה הַשָּׁקֵל

מִחֲצוֹת הַשָּׁמַיִם תִּרְצַח לִיהוָה:

כֹּל הָעֹבֵר עַל הַמִּקְדָּשׁ מִן עֲשָׂרִים

שָׁנָה וּמֵעַתָּה יוֹן יִרְצַח לִיהוָה זֶה

הָעֹשֵׂה לֹא יִרְבֶּה וְהַזֵּל לֹא יִמְעוֹט

ממחצות השקל
יהיה לספר על גבי
את כסף הכפורות
ונתת אתו ער עבדות
והיה לבני ישראל לזכרון לפני
לכפר עליהם וסתיבנו
וידבר ייגה אל משה לאמר ועשית
כיווד נחשת וכנו נחשת לרחצה
ונתת אתו יין אהל מועד ויין דמזבח
ונתת שמה מים וזרחצו אהק וצנו
ממעט את ידיהם ואת תגליהם ונבאת
אל אהל מועד ורחצו מים ורלא ימתו
או נגשתכ אל המזבח לשנות להקטור

עשרת השבועות : יום ראשון
ליל יום ראשון : יום ראשון

ליל יום ראשון : יום ראשון

אשר יצא מן הארץ
על ידי יד רעה

אשר יצא מן הארץ
על ידי יד רעה

בעת הקבשנים: שעיר עז
דחמאה מלכ

בפרים ועל דהההה

ובבירה ונחמשה

יום להרשה שבימקרה

יהיה לכם כלם לאכה עברה

ועשה אתכם סגולה שבעה ימי

יהיה קוד ברה עלה עשה ריחני

אשר יצא מן הארץ
על ידי יד רעה

ספר תאכל לחם עד שובך ל האדמה כי ממנה
לוקחת כי עפר אתה ול עפר תשוב ויקרא
האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל
חי ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות
עור וילבישם ויאמר יי אלהים הן האדם
היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה הן
ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל
וחי לעולם וישלחה ה אלהים מגן עדן לעכור
את האדמה אשר לקח משם ויגרש את
האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים
ואת להט החרב ואת הפכת לשמור את הדרך
מעץ החיים והאדם ירע את חוה אשתו
ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש
אתי ויתוסף ללדת את אחיו את הבל
לדו הבל חסד וקין היה עובד אדמה
והיה מקדש וקין ספרי האדמה
מנחה ליי וזהו שם הוא מבכורות
והוא ימחור בהן יע יי הבל ולמנחה
ול קינוח כגו לא שעה ויחר

בראשית

לקח מאוד ויפלו פניו ויאמר קין למר
חרה לך ולמה כפלו פניך ואלו אמס תישיב
שאת ואם לא תישיב ואלו אמס תישיב ואלו
תשוקתו ואתה תמשל בו ויאמר קין אל הכל
אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקס קין אל הבל אחיו
ויהרגהו ויאמר "לקין אי הבל אחיך ויאמר
לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה
עשית קול דמי אחיך צועקים לי מן האדמה
ועתה ארור אתה מן הבהמה אשר פצתה
את ניה לקחת את דמי אחיך מידך כי
תעבוד את האדמה לא תושיה תת כוחה לך
כע ונד תהיה בארץ ויאמר קין ל " גדול
עונ מנשוא הן גרשת אותי היום מעל
גבי האדמה וכתיב אסתר והייתי כע ונ
ארץ והיה כל מצאו ובראשית ויאמר
ל " לכן כל הרג קין
" לקח אות לבלת
ויצא קין מלפני
" וידע קין את
את

את הנוד ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
כשם בנו חנוך ויולד לחנוך את עירד
ועירד ילד את כחוויאל ומחוויאל ילד את
מתושאל ומתושאל ילד את למך וויקח לו למך
שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית עלה
ותלד עדה את יבל הוא היה אב ישב אוהל
ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל
תופש כנור ועוגב ועלה גם היא ילדה את
תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל
ואחות תובל קין נעמה וויאמר למך לנשיו
עדה ועלה שמען צולו נשי למך האזינו
אמרתי כי איש הרגתי לפעמי וילד
לחבורותי כי שבעתים יוקם קין ולמך שבע
שבעה וידע אדם עוה את אשתו ותלד בן
וזקרא את שמו שת כי שת ולבו גם לזאת
לי להים וקראתה הבל כי הרגו קין
ולשת וקרא את שמו אנוש
אז התייחד אלהים אל אנוש וקרא
תולדות אדם וקראתה אדם כי
בראשית

בראשית

ויאמר את קולך שמעתי בגן ואיך אבי
 ערום אני כי ואחזה ויאמר מי הגיד לך
 כי ערום אתה הגן העץ אשר עויתוך לבלתי
 אכל כמנוה אכלת ויאמר האדם האשה
 אשר נתתה עמדי היא נתנה לי מז העץ
 ואכל ויאמר יי להים לאשה מה זאת עשית
 ותאמר האשה בנחש השיחני ואוכל ויאמר
 יי להים ע גנחשכי עשית זאת אדור אתה
 מכל הבהמה ומכל חיות השדה על גחונך
 תלך ועפר תאכל כל ימי חיך ואיברה
 אשית בינה ובין גאשה בין זרעה ובין זרעה
 הוא יסופך ראש ואתה תשוננו עקב אהל
 האשה אמר הרבה ארבה עעבונך והרונך
 בעעב תלדי בנים ול אישך תשוקתך והוא
 יבטל בך ויל אדם אמת אשית לקול
 אשתך ותאכל מז העץ אשר נתתי לאדם
 וא תאכל כמנוה אכלת ויאמר בעבונך
 בעעבון תאכלנה כל ימי חיך וקוצ ודרדך
 תעמית לך ואשתך תשדך בדעת

לפניו כבוד ופניו יורה אל ינהיגו
בענין ישרא ליהוה יתקדש שמו
כלב בית ישראל יתקדש שמו
אשר יד עמו יתקדש שמו
נשך עמו יתקדש שמו
לפי תשיך הוה יתקדש שמו
דבארה יתקדש שמו
עמו יתקדש שמו
דבר עור ליהוה יתקדש שמו
קור עמו יתקדש שמו
הוא יתקדש שמו
מועא אפתך יתקדש שמו
ליהוה יתקדש שמו
לפניו יתקדש שמו

אֶת־שֶׁחַט־וְעֹלֹתֶיךָ

בִּמְקוֹם־עֹלֹתֶיךָ וְלֶקַח־חַטָּאתֶיךָ

מִדָּמָה בְּאֶעֱבֹשׁ וְנָתַתְּ עָלַי

קָרְנֹת־מִזְבַּח־הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־

דָּמָה־שֶׁפָּךְ אֶל־יְסוּד־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־כָּל־הַיֵּבֶה יִסִּיר בְּאֵשׁ

אִשׁוּר עַל הַכֶּסֶל

וּיִתְרַת עַל הַכֶּבֶד עַד

חֶכְמָלִית יִסְרְעָה יוֹחֵק שִׁיר

חֶכְמָן הַמְזַבְחָה לַחֵם אֲשֶׁר

לְרִיחַ זִבְחֹה כָּל יְהוָה לִמִּי

חֶסֶד עוֹלָם לְדֹרֹת יִשְׂרָאֵל

שבת יכנס בל חליל

וגם הם לא תאכלו:

דבר יי אלא ששה לאמר:

הנה אלא בני ישראל

לאמר יפיש בן יתחטא

הנה מה מכל מצות יי

יְיָ נֶשִׁיבָה וְאַשֵׁם אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ חֲפָאֲנוּ אֲשֶׁר חֲפָאנוּ

וְהִנֵּה יֵאָקְרְבוּנוּ שְׁעֵי רֵחַת

עֵינֵינוּ וְנִזְמִימָה נִקְבָּה עַל

חֲפָאֲנוּ אֲשֶׁר חֲפָאנוּ מִי

וְסַמְךָ אֶתְּיָחַץ עַל רֵאשֵׁי

באות וזה יאמר ויש צדק שקל בספק
קדשם וצדקתם וצדקתם וצדקתם
בשקדוקי שלל ועד על המקדים
מכו עשר שעות עליה לטעם האות
אלה ושלש אלפים חמש מאות וחמשים
וזה נאמר בספר חסדיו "קטן את אדני
קדושי הארץ וזה יאמר מאת אדנים
לאת חסדו כפי זה וזה האלף והחמשה
ומאות והצדקתו יש עשר עשרות עשרות
ונספח אשתו וזה האות והחמשה מאות
שבעים וזה האות והחמשה מאות ושקל
ועד זה אתה יעלה אחד כפי זה ואת
מזכה וזה יאמר וזה האות והחמשה מאות
לוא כלל זה האות והחמשה מאות

לְסֵק וְעָפוּרָה אֶתְּמַנּוּ וְחֵשֶׁב יִתְּכֶם בְּקֶסֶף וְיִתְּ
חֵתוּת לְיָמֵיכֶם לְהוֹעִיר עֵבֶר בְּיַשׁוּעַת

אֶתְּמַנּוּ חֵשֶׁב יִתְּכֶם בְּקֶסֶף וְיִתְּ

יִשְׁכּוּ הַעֲרִיב אִשֶׁר פִּקֵּד עַל פִּי מִשָּׁה

עֲבִירָה יִתְּכֶם בְּיָמֵיכֶם לְהוֹעִיר עֵבֶר בְּיַשׁוּעַת

וְכַעֲלֵאל בְּדֹאמֵר קִחוּר לִנְדִי וְהַחֲבִירָה

עֲשֵׂה אֶתְּכֶם צִשְׁרֵי הַחֲבִירָה עֲשֵׂה מִשָּׁה

וְיִתְּכֶם בְּיָמֵיכֶם לְהוֹעִיר עֵבֶר בְּיַשׁוּעַת

יִתְּכֶם בְּיָמֵיכֶם לְהוֹעִיר עֵבֶר בְּיַשׁוּעַת

מִן הַיָּמִים
וְעַתָּה
וְעַתָּה
וְעַתָּה

וְעַתָּה
וְעַתָּה
וְעַתָּה

דאטו ואת פרו ווען
הפוז אתם על העינים
אשר על האש אשר על
המזבח: והקרב והברעים
רחוק במים והקריב טבוח
את המל והקטור המזבחה
עלה הוא אשה רוח נחום
ליהודה: ואם מן עשיר
עלה קרבנו ליהודה והקריב

מִן הַתְּנִיחַ אוֹ מִן בְּנֵי הַיִּמִּינִי
אֵלֶיךָ קָדְמָנוּ וְהִקְדִּיכָהּ הַפִּיזוֹן
לְפָנֵי מַדְרֵגָה אֵל הַמְּזַבְּחִים
אֶת־רֵאשֵׁינוֹ וְהִקְטִיר הַבַּיִת
בְּמִצְעָה לְפָנֵינוּ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
וְהִסִּיר אֶת־מַרְאֵתוֹ בְּבִצְתָהּ
וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶעֱלֶה הַמְּזַבְּחִים
קָדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדְּבָשׁ
וְשִׁטַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא־יִבְהוּל

אחלמונה לבנו בקדש לא ת
תאכל מאכלי אלה

ואת עורת השנים קדש קדש
הוא במקומו אשר ישחטו אותה
ביום שישחטו את האיש ואת

במנו יורק על המזבח סביב ואת
הדב גידיו ממנו את האלה

ואת גידיו תניבם את הקרב

את אלהם ותואתה חלה אש

אשר תאכל

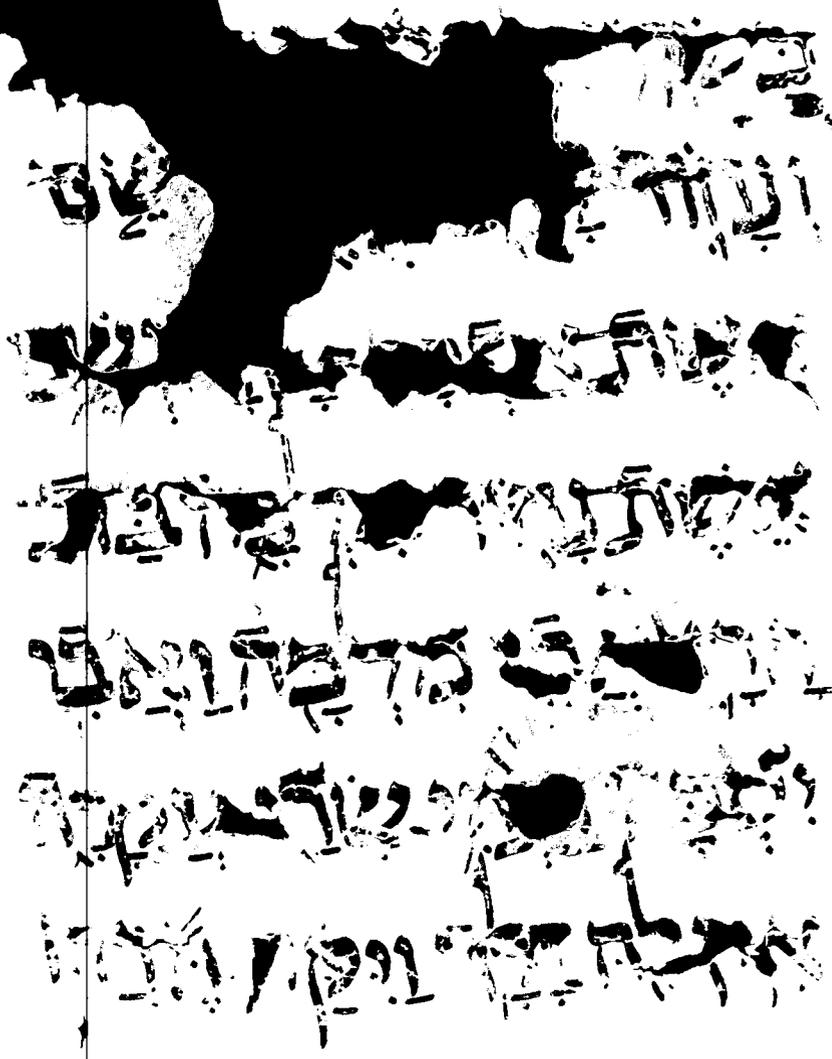
אשר תאכל

יסירה ויחטיר אתם הפה
המבזה אשר יסוד עשיהו
חלבי פחניט יאכלנו נכחיה
הדוש יאכל קדש קדוש יסוד
כחש יאכל יאשם ויהא
לבת דיהו אשר יכפרו לו יהיה
ונתן ופיק יב את עולת איש ע
ער העולה אשר יקח לכהן
יהיה ויגד מנחה אשר תאמר
שתכור וכו' נעשה עשה
ועל מדתו עשה עשה

משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את
ואת עולתך וכתב בעדך ובעד העב ועשה את
העב וכפר בעדכ סאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל
המזב וישחט את עגל החטא אשר לו וחה בנו
בני אהרן את הדב אליו ויטבחוהו בגבש בידו ויתן על
קרבני המזבח ואת הדב של אהרן והמזבח ואת
החלב ואת הכריית ואת תורת מזבח כפר מן הדמא
הקטיר המעפזה פאגור צוה יהוה את משה ואת
ואת עני שרה באש בקחוץ למחנה וישחט העגל
מנצחו בע אהרן יצו את הדב ויורקהו על המזבח
ביבואו ואת העגל המוציא אליו לנחיה ואת הראש
מזבח ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו
המזבח והיורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו
מזבח ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו
מזבח ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו ויורדו

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה יצאנו ממצרים

ונק תהיך אשר יבשו בם האלים ואכנוה
המים ואלו הם המה הנקרים אשר מצולם
אמר השם : אינני ה כי רבה רצות האדם
באורן וכל יצר שפחה אבו יתעלל היום :
ונתתי ה כעלה את האדם באורן ויתעלל או
אט : ואמר ה אמתה את האדם אשר כראות
מצלם האמתה אדם עד כהסה דר חס
וזה מוצא השמים כי נסמט כי עלתם : ונת
אלהן כציוני ה :

פ פ פ

הכלת תלמדת נת את אלו תמים היה
כברתו את האלים התקלקל נת ויולד נת
אשר בנים את שם ואת חם ואת שט :
ובמחל האורן אבם האלים ותלא האורן חסס
ויבא אלים את האורן והם נשחטו כי
השמות כל בשר את חם על האורן : ואמר
אלים את נקל כל אפי בואבם בישלם האורן
חם מכניהם והענ מרחות את האורן :
עלה את רבתי על גבי נעים תלה את

התבה

חלק וזו : ויחיה ה' אלהים אל האלה מה זיו
 צלמת ותחיה חגיגה הנחם השלם של זיו
 ה' אלהים אל הנחם כי צלמי זיו וזיו
 אל העבדה של תוה הלכה של זיו
 וצפה תיכף כי ישיח : ויפך אלהי בני
 וכן הגדה וכן מתוך וכן אלה הוי יופך חל
 וזוה תיפסע זך : אלה האלה אשר הרבה אור
 עזבונך והרנך בלעף תלמי בנים ואל אסף תלמי
 והוא ישראם : אלה אשר כי שמואל
 אשר ותיאלץ אלך אשר ציונה אלהי אלה
 זיו וזוה שמואל בודין בודין תלמי
 ל ישיח : וזוה וזוה תלמי אלהי
 על הגדה : בזה יפך אלם עד שוכן
 על הזוה כי שמואל אלהי כי צפה אלה ואל
 צפה תעב : ויעזב אלה חיה כי הוי
 הוי זיו ל חי : ויעזב אלהי אלהי
 ואשר וזוה שמואל ואלץ : וזוה אלהי
 כי האדם היה כזה שמואל וזוה אלהי
 כי שמואל ואלץ שמואל חיים ואלץ חיים
 וזוהו ה' אלהים אמרן אלהי אלהי אלה
 אלה שלם : ויעזב אלהי אלהי אלהי אלה
 הכתובים אשר אלהי אלהי אלהי אלהי

לפיכך

אבותי בן יונתן בן יונתן בן יונתן בן יונתן
לך את אבותי : וית' ממלה פד ושנים
לך ואת בן יונתן בן יונתן בן יונתן : וית' מ
ממלה אתר' הולד את אבך שנים ולעם
לך ולפך מאות שנים וולד בנים ובעות :
ויהיו כל ימי ממלה פד ושנים שנים וית'
אבותי לך וית' : וית' אבך שנים ושנים
שנים ואת בן יונתן בן יונתן בן יונתן : וית' אבותי
על אבותי זה יונתן ממלה ואלו בן יונתן
בן האבד אבד אבד : וית' אבך אתר'
הולד את עמך וקצת שנים ואת אבותי
שנים וולד בנים ובעות : ויהי כל ימי אבך
פד ושנים שנים ולפך מאות שנים וית' :
וית' בן אבך אבותי וולד אבותי
ואת חס ואת יסוד : ויהי כל ימי אבך אבך
על פד האבד ובעות ילד אבך : ויהיו כל
אבותי אבותי אבך כן יסוד שנים וית'
לך שנים על אבך כח ויאמר לא יתן
רוח בלב אדם לשם הוא בלב והו יסוד
אבותי שנים : הנפילים היה פדים

התורה אשר יקרא והוא חכמה : כי לפתח ימים
ענין ואמר שפתי ושלמה : ויהי עליו
עזי את אלהי ותרני בן ותרני את שמו
מה כי שם ה' אלהים בן אחר תחתי
הת כי הירני ענין : ואשר גם הוא יתכן
ויקרא את שמו אורי : את הווא לקרא לשם

הו

ה : ה : מה סכרי תולדות ימים ביום
קראו אלהים אבות בציוות אלהים עליה
אזרחי זכר ונקה בראש ויקח את
ויקרא את אלהים אלהים ביום הבראש : ויהי
אדם ראש ויהי אדם ויהי בראש בראש
ויקרא את-שמו את : ויהי ימי אדם אחר
שהוא אדם את אלהים ויהי אדם ויהי
בני אדם ויהי : ויהי ימי אדם אלהים
תלך מאות אלהים ואלהים אלהים : ס :
ויהי את חת אלהים ויהי אלהים ויהי אלהים
אנני : ויהי את אחרי הווא את אנני
אבד אלהים ואלהים מאות אלהים ויהי בני אדם
אנני : ויהי ימי אלהים אלהים אלהים :
ותלך מאות אלהים ויהי : ס : ויהי אנני
תלך אלהים ויהי את ענין : ויהי אנני אחרי
הווא

בית המדרש

הולידו את בני חור עזרה את ואתה שאת
 את ואתה בן עמי ובנות : ויהיו כל בני ארץ
 חור ארץ ארץ שאת את ואתה : ס :
 ויהי ענין ארץ את את האל : ויהי
 ענין ארץ הולידו את האל : ויהי
 את ואת את את ואת בן עמי ובנות
 יהיו כל בני ענין את ארץ ואת את
 ארץ : ס : ויהי האל את ואת
 את ואת את : ויהי את את
 האל את את את את את
 את ואת את ואת : ויהי את
 את את את את את את :
 ויהי את את את את את את
 ואת את את את את את
 את את את את את את
 ויהי את את את את את
 את את את את את את
 את את את את את את
 ויהי את את את את את

אשר

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890

לאדון את האלק ושבוע באות החמש
ושבעים עשה ויום לעמוד ועפה דאשיות
וחשן אותם ונחשות ונעפה שבעים כפר
ואלפים וארבע מאות שקל ויגש בה את
אדני מלח אהל מועד ואת מלכה הנחשת ואת
מלכי הנחשת אשר לו ואת סכלי הנחשת ואת
ידיהם סביר את אדני פער החצר ואת
מזבחי הנחשת ואת כל יתדות החצר סביר
מלכה הארבע ותולעת השני עשו בה
שדת בקדש ויעשו את בני הקדש
אשר יעשו עוה יהוה את משה
ועשו את האמוד זהב תבלת וארומן ותע
תולעת ויש משור ויודקש את פחיה
הזהב וקעץ פתלים לעשות בתוך התבלת ובתוך
ביתן ובתוך תולעת השני ובתוך השש

מיני חשב כתב עשו לו חברת על שני קצותיו
והיה חשב אפרת אשר עליו ממש הוא כמעשהו
זהב תבלת וארגמן ותלעת שניו שש משזור כו
כאשר יעו יהוה את סגה ויעשו את אבני ש
השהם מסבת משבנת זקב מפתחת פתוחי חרב
על שמות בני ישראל וישים אתה על כתפני ש
האפר אבני זכרון לבני ישראל כאשר אנו
את משה ויעש את הרשן מע

כמעשה אפר זהב תבלת וארגמן ותלעת
ושש משזור רביע היה כפול עשו אתו קצות
ארכו וזרת רחבו וימלאו בו ארבע סודקים אבני
טור אדם פגודה וברקת הטור האחד וטור ש
השני נפק ספיר ויהלם והטור השלישי לישם
שבו ואחלמה והטור הרביעי תרשיש שהם י
וישפר מסבת משבנת זהב במלאותם ויהא ב

בראשית ברא אלהים את ימי
השמים ואת הארץ והארץ
היתה תהו ובהו וחשך על פני ימי
תהום ורוח אלהים מרחפת על
פני המים ויאמר אלהים יהי אור
ויהי אור וירא אלהים את האור
כי טוב ויברל אלהים בין האור
ובין החשך ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב
ויהי בקד יום אחד
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך

על הטוב בחה: ויקרב את
קרבן הע סויקו את שעיר
החטאת אשר לע סוישחטו
והטאתו כד שון: ויקרב את
הע להויעשה נפש פ ט:
ויקרב את הפנח חוים לאכיל
מפנהו ויקטרע לה מזבח
מלבד ע לתחב קרוישחט
אתה שור ואתה איליזבח
השלמים אשר לע סויפע
בני אהרון את הדם אליו וזו זהו

על יום זבח סביבן אגדת החלבים
מן השנה ומן האליה האליה
ודמבם יהיה כל יום ויום
הכבודו שימא את החלבים
על היום קטרעל החלבים

ויזבח הוא את החזות וארנ
שוקה ימין הין אחרקת עפה
לפני יהוה כאש יעוה יהוה
פשה: וישא אהרן את ידו אל
מעט ויברכס וירד מעשת
החטאת ודע לה שלמים יוצא

אני דטמא אהדום את שמימי ואת
בקורתי ואת חמירי ואת חמירי ואת חמירי
את אשר בשדה לקחתי ואת אשר
ואת כל טפם ואת אשר שבו ויבדו
ואת כל אשר בביתו ואת אשר יעקב אל
שמעון ואל לוי עברתם אתי להבאי
להבאי שני בשני הארץ כמעני ונפד
וכפרתי ואתי מתי מספר ותאספו עלי
והבינו ונשמתם ואתי ואתי ואתי
הבונה עשה את החתם
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית

ישוראל אל יוסף הלא אחיך רעים
בשבבך ואשלח אליהם ואמו
לו הנני ויאמר לו לך נניא את
שלום אחיך ואת שלוב היצאן והש
זה שבני רבר וישלחו מעמק חברון
ויבא שבמה וימצאו איש וזה
תעה בשדה וישאלהו איש לאמר
מה תבקש ויצייר את אחי אבי
בבקש הגידה נא לי איפה הם רעים
ויאמר האיש נסע מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתים וילך יוסף אחר

או ויומי מצאם ברתן וידאו אתו
מרוק ונטותם יקרב אליו ותנבלו
אתו להמיתו ויאמרו איש אל
אחיו הנה בעל החלמות הלזה נמצא
ועשה לנו ונהרננו ונשלכהו באווד
הטית ואמו וישימהו אכלתהו ונראה
זה יהיו חלמתו וישמעו ויאמרו
ויעלה מים ויאמר לא נבע נפשו
ויאמר אל בני אל תשנכודו הלה
אתו אל הכבוד הזה אשר במקדש ויד
אל תשלחו בו למען יקנה יעש מהם

חסד מלשי מקנהב וקנענא רב גיה
 נהמתם הלא לנהם אך נשמה להם
 וישמח אתנו וישמענו אל חמיה
 שבתם בנפול יעשה שיעי עירוי וייעל
 כל רכיה הלא יעצור שיעי עירוי ויהיה כיום
 קנענא רב גיה בהיותם באבים ויקחו שני
 בני יעקב יימעורו ולוי אחי דינה איש
 הוצירו ויבאו על העיר במח הדוני כל
 דמרי ויצאת חגיגור ואת שבתם כנו הורגים
 חרב וקח את דינה מבית שבתם ויעצור
 וני יעקב במו על החללים ויבזז העיר

ושימח אתנו

מוערה ענה
שואפה וישי

איש
טוב

ל

הגדל עשה ושב עשית המטות
שב עשיתם הנה ושב עשיתם
הטוב ושב עשיתם הנה חל
אחר חל ושב עשיתם הנה
והרעות העלת אחר יהן שב
עצום הנה ושב עשיתם
הרקות שרפת הקדוש והנה
שב עשיתם עבד הנה
הנה דברתי מלך עשית
הנה יצא הנה את
הנה שב עשיתם הנה
הנה ושב עשיתם

הר אש: הן ידועה

אל קיבנה ולא טרע מיב

קייבנה ומרמהו העכאיש תחלה

ואקרי את אבחלניו וקרי

שבדני עלת בקנה איהו

ומבנותו וקרי שבדניו עובדות

דלילי עובדות קרי עם ותאחיהם

דעבדניו וקרי

באקדרי טרע

ומאעיהו קרי על חלים פרעה

א

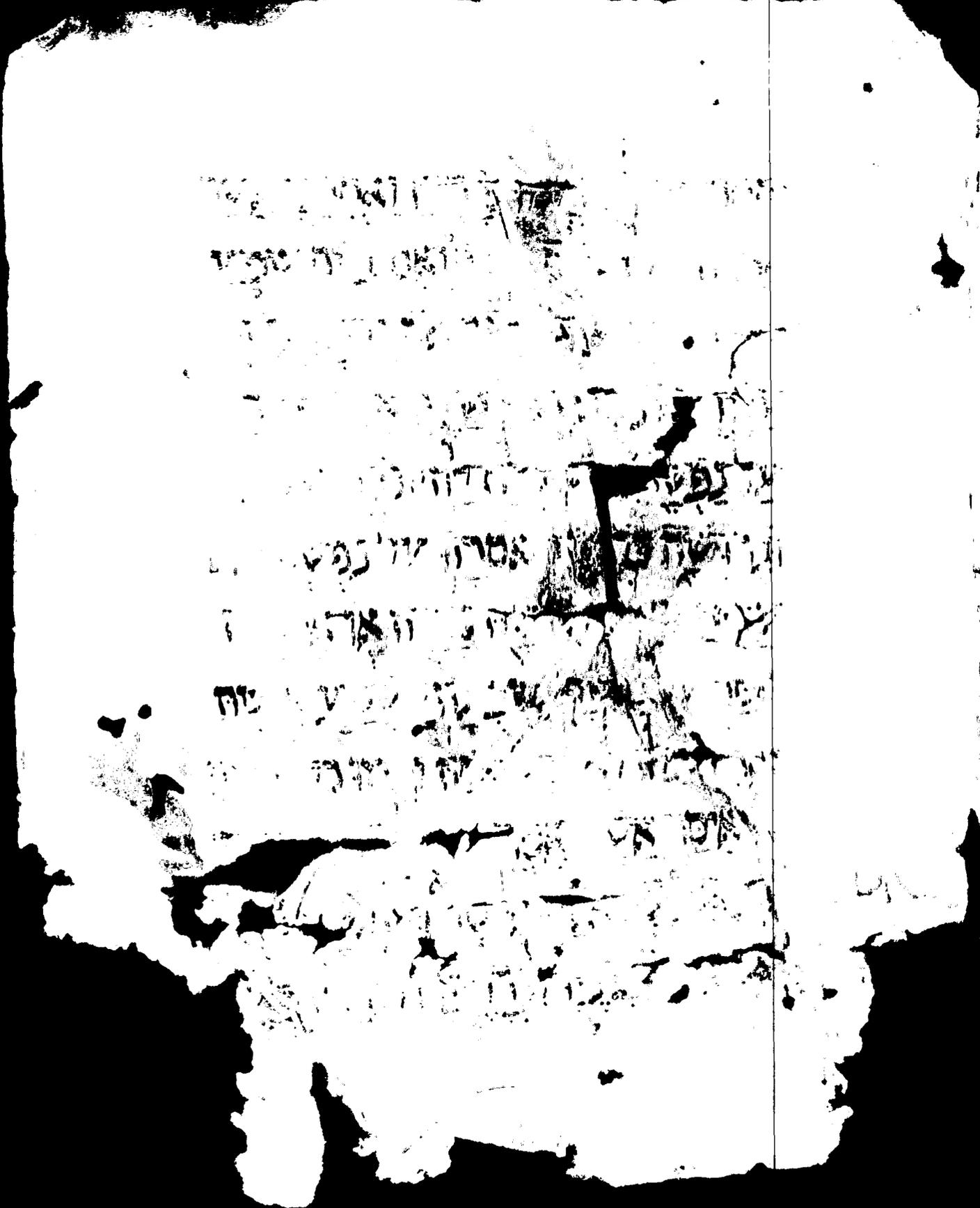
ויחזק שמלכו ויהי שם פרעה
ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי
אותר אין אתו ואני שמעתי עליך
לאמר תשמע חלום לפתור ארתי
וען יוסף את פרעה לאמר בלעד
אלהים יענה את שלום פרעה וידבר
פרעה אל יוסף בחלמי הנני עומד
על שפת היאר והנה מן היאר עלת
שבע פרות בארץ ששון ויפת תאר
ותרענה בארץ והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ודקת בשל לאראיתי כהנה
בכל ארץ מצרי סלדוע ותאכלנה
הפרות הדקות והרעות את שבע
הפרות הרבות הבריאות ותבאנה
אל קרבנה לאנה וישאנו אל קרבנה
ומדאיהן יצאנו

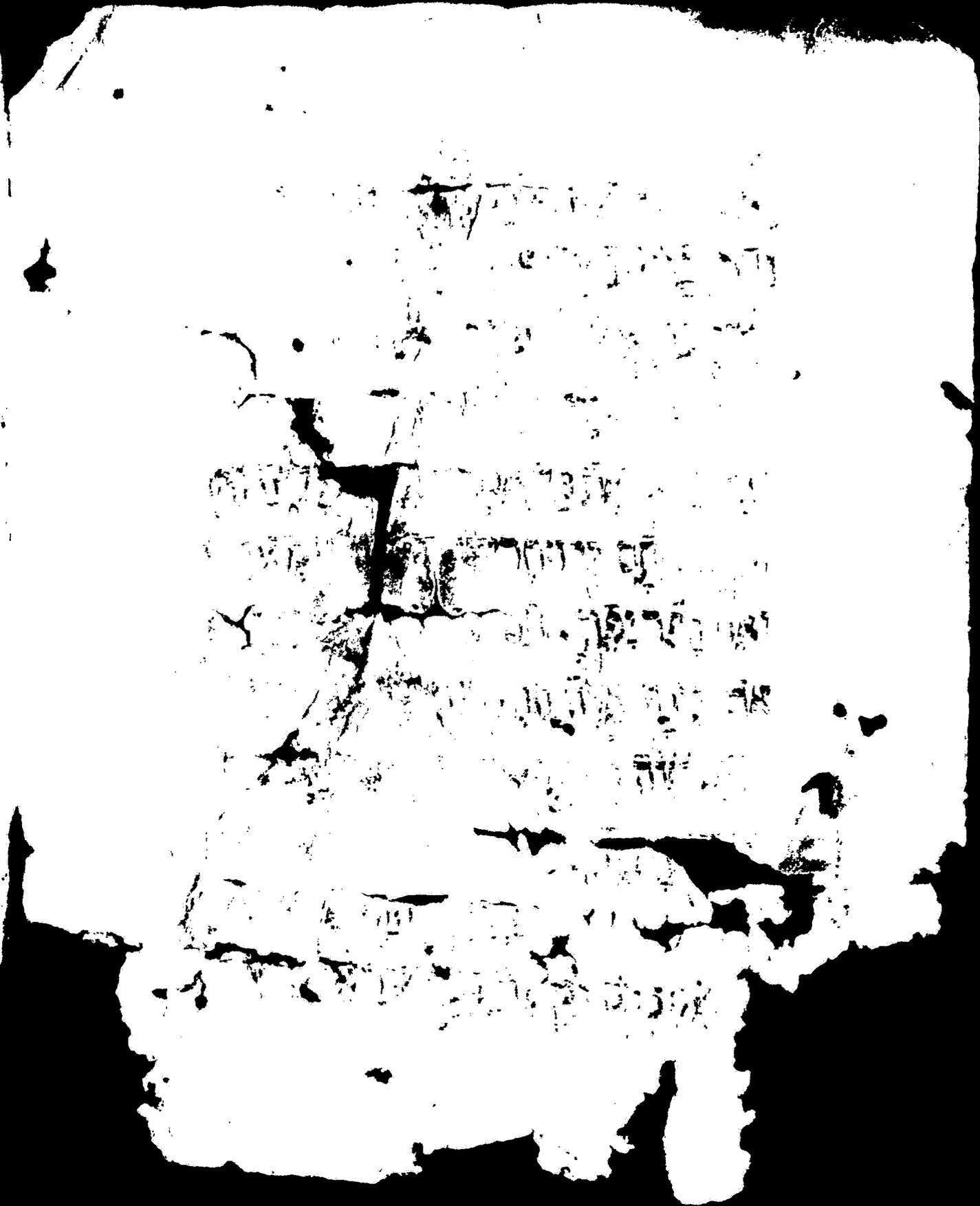
כנען וינדו לו את כל קברותיהם לאמר
דבר האיש אדני הארץ אתנו קשור
ותן אתנו כמרנלים את הארץ ונצמד
אליו כנים אנחנו לאויינינו מתלמידי
שנים עשר עבדיך אחים אנחנו אחים
בט אבנו האחד איננו והקטן הזה את
אבינו בארץ כנען ויאמר אלינו האיש
אדני הארץ בזאת ארצי כנים אתם
אחים הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
קחו ולכו והביאו אתכם עם הקטן
אלי ואדע וכן לא מרנלים ואתם ואת
אחים אתן לם ואת הארץ תסחרו והי
הם מריקים שקיהם והנה איש צדור
כספובשקו ויראו את צרות כספיהם
המה יאביהם ויראו ויאמר אלהים
יעקב אביהם אתי שמתם יוסף איננו
אשר יעקב איננו ואת בנימן תקחו עלי

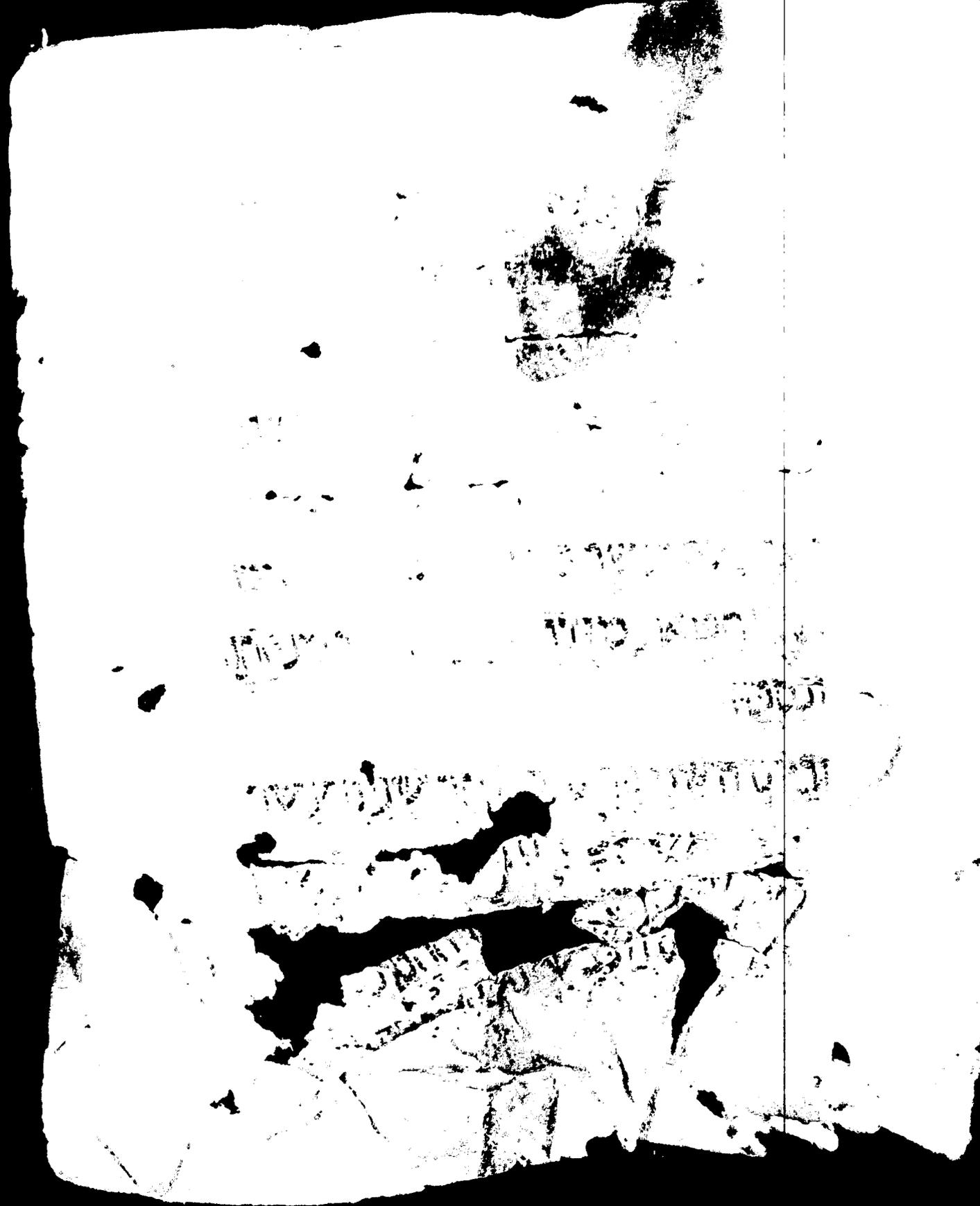
היו כלם וישארו חסדן אל אביו לאמר
אתשע בך. עבדת אתם לא אביאנו אליך
עשה אתו עלי ידי ואנני אערבנו אליך. ויאמר
לא יהיה עש עשם כי אחיומת והוא לבד
ישאר וקראו חסדן בחד אשר תושבה
החודתם ואתשע בך בנין שאל
והיעוב כבוד בארץ ויהי סמור כל
לאכל את השבוי. ויהי חסדן ממצרים
ויאמר אליהם הינכם יעוב שבדו לני
מעט אכלו האש עליו יהודה לאמר
לני ויהיו פני בלתי אחיכם אתכם
אם ישך משלח את אחינו אתנו
נראה ונשענה לך אנלי ואם אינך
משלח לאנני כי האיש אמר אלינו לא
תראו פני בלתי אחיכם אתכם ויאמר
ישואל למה הרעותם לי להצדק לאיש
העוה לנכם אחי ויהיה שואל לני

בבקר יתפ יס חזקו יס חזקו
את כל חרומי בעיני וחרומי
חכמה ויסוד פרע להם את חלמ
אין פתר אותם לשיעור וחרומי
שר המשקיות שר עה חסוד
את חטאי אני יסוד חסוד פדיני
קצף על עבדי יסוד חסוד באש
בית שר חסוד יסוד חסוד
האפנים וסוד חסוד יסוד חסוד
אחד אני חסוד יסוד חסוד
חלמו חלמנו וסוד חסוד יסוד חסוד
עברי עבד לשור חסוד חסוד
לו ופתר לנו אי חסוד חסוד
כחלמו פתרו וסוד חסוד חסוד
בן היה אתי השנים חסוד חסוד
סלחו וסוד חסוד חסוד חסוד
חסוד חסוד חסוד חסוד חסוד

ויאמר יהוה אל אביהם לך לך מאת כח ומעוז
ומצוי אבד לך את כל אונתך ואת יצחק
גדול ואכרך ואגור שכלך ואת כל
אברך אכרך ומאלי אבד יצחק
ברך ה' אטתה ה' אלהי יצחק ויבן
באין ובקרו ועבדו וישבתו ויתקיימו
הנה נתי אלהי ובה ל ויהי פניו
ליתעורר בראשית אלהי יצחק
דבר ויקרה אלו ואלהי יצחק
ויאמר אברהם בראשית אלהי יצחק
והלך יצחק בראשית אלהי יצחק
בישתו ויתעורר אלהי יצחק
ויהי יצחק בראשית אלהי יצחק
ויקרה אלהי יצחק בראשית אלהי יצחק
ויאמר אברהם בראשית אלהי יצחק

יִקְרָא בְּלִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמָעוּ

וְיִשְׁמָעוּ בְּיַמֵּי נַחֲמָנִים הָיוּ בְּיַמֵּי אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הַדָּבָר הַזֶּה כִּי בָרַךְ

הַדָּבָר וְהָיָה לְעַמּוּד הַדָּבָר הַזֶּה

וְכַחוּט הַדָּבָר עַל שִׁמְתוֹ הַזֶּה וְיִשְׁמָעוּ

שֶׁעַבְדֵי אֱלֹהֵי יְהוָה וְהַתְּהַלְלָהוּ כִּלְגִיוֵי הַדָּבָר עַקֵּב

אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְבֵי וַיִּתֵּן לִי הַשְׁמַע מִטָּל

הַשָּׁמַיִם וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ הַדָּבָר וְיִשְׁמָעוּ

עַבְדֵיךָ עַמֵּי וַיִּשְׁמָעוּ לְעַמֵּי הַדָּבָר הַזֶּה

וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ לְעַמֵּי הַדָּבָר

וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ לְעַמֵּי הַדָּבָר

וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ לְעַמֵּי הַדָּבָר

אֲבָרְהָם לִי וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ לְעַמֵּי הַדָּבָר

אֲבָרְהָם לִי וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ לְעַמֵּי הַדָּבָר

אֲבָרְהָם לִי וְיִשְׁמָעוּ וְיִשְׁמָעוּ לְעַמֵּי הַדָּבָר

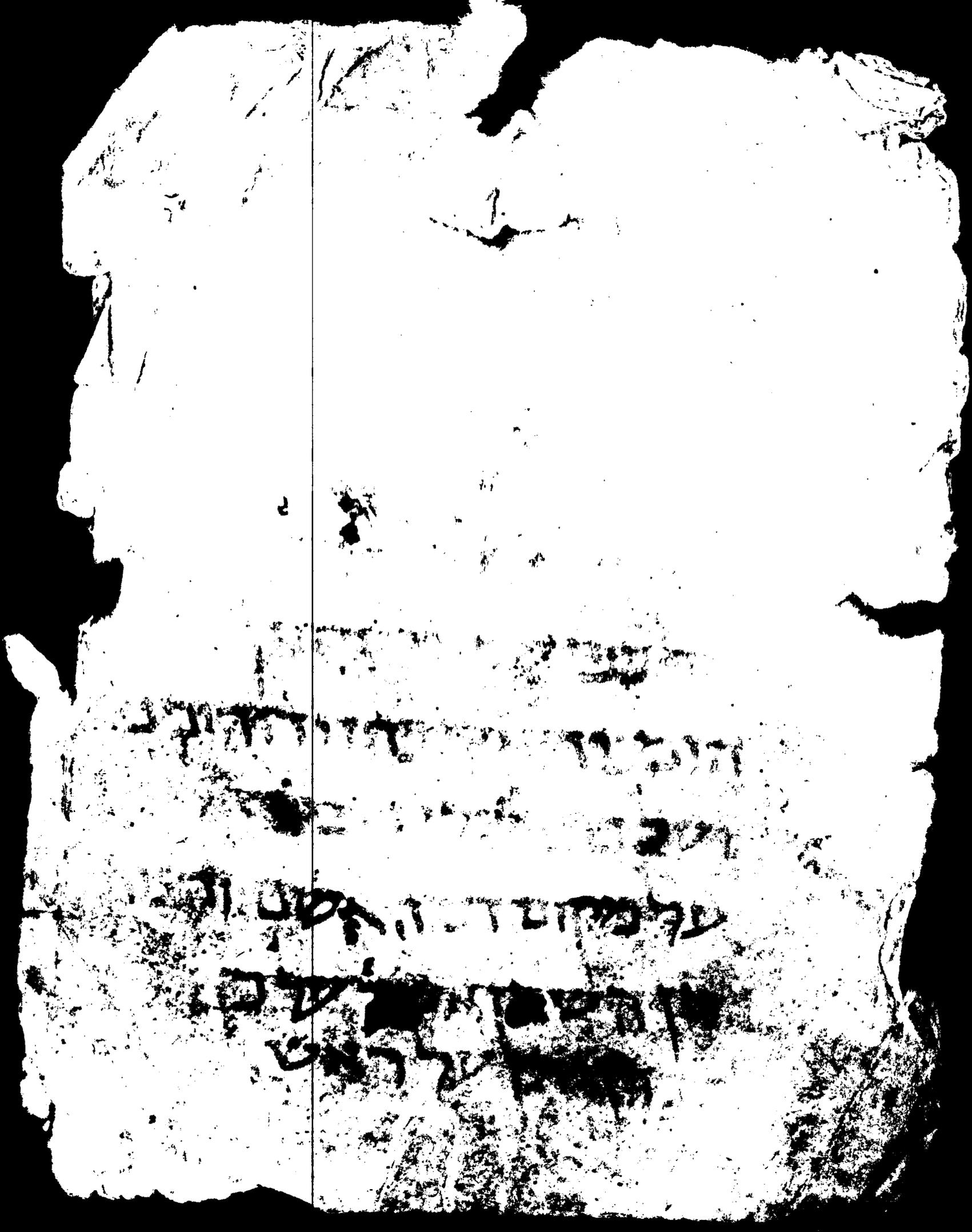
קנין זה זמן
למשפט
בבית דין

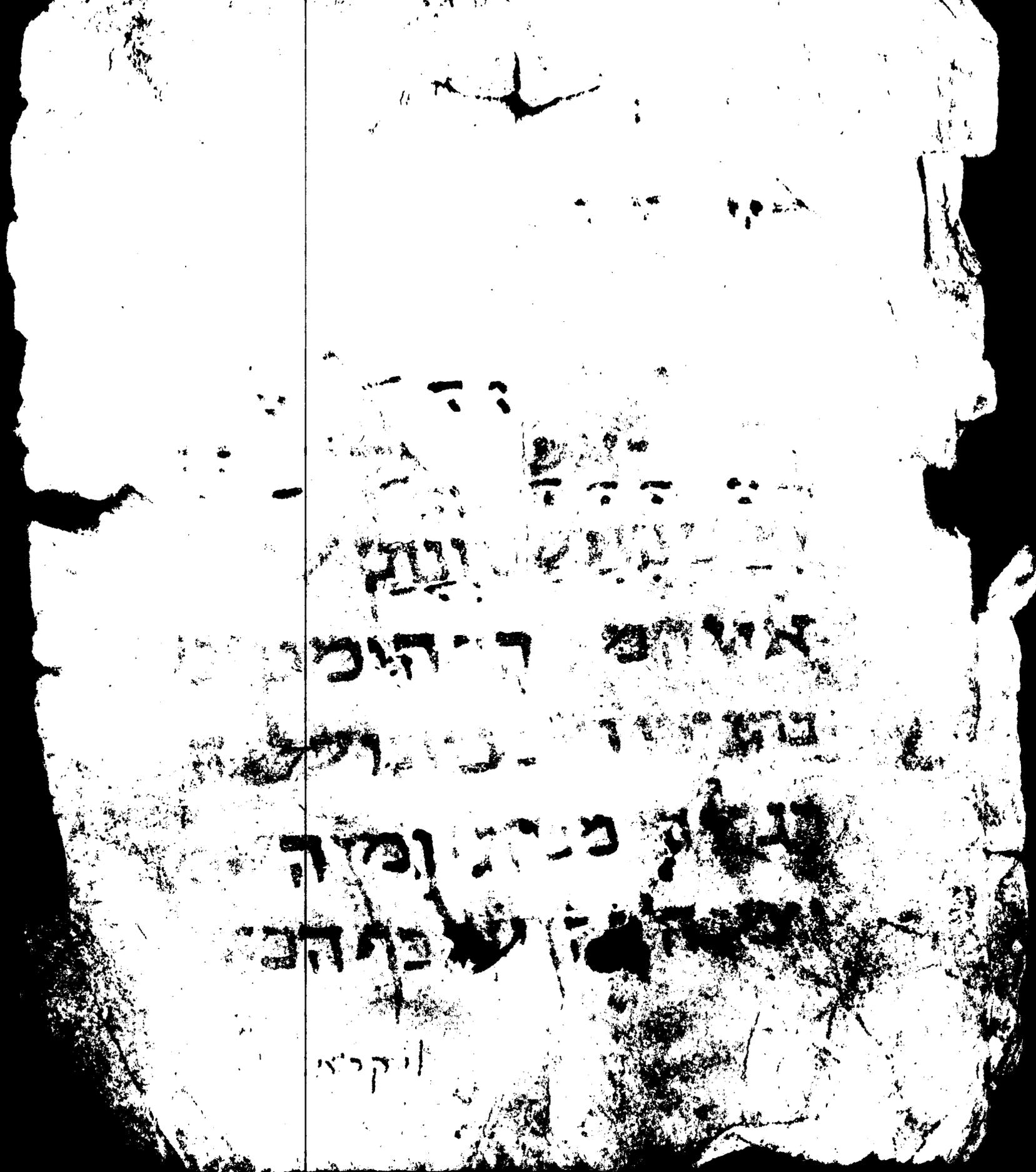
באותה צורה אדם כי
יקריב מקם קריו ל
מזבח מזה מקום קריו

אז יקרבו ויאמר
בית דין

כרפתי מוקרובתי אל פתי
אז יקרבו ויאמר

למען יקרבו ויאמר

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
THE NATIONAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

1975

היה זהו המצב אשר היה לנו

בשנת ה'תש"ח

וישחט ויקח לנשה את הידים
ויהן על קרנות המזבח סבב
באצבעו וישחט את המזבח
ואת הידים יצק אל יסוד המזבח
ויקדשהו לבשר עלק:
ויקח את כל החלב אשר
עלה קרב ואת יתרת
הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלב הן ויקטר משת
המזבחה ואת היסוד הפר
ואת ערו ואת בשרו ואת
שפתו שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה ה' את משה

זה מדם על הכבד
קדש וכל חדש
וישבר ואם בכל
אמר קושטו בנ
כחשם ילל אתה
עם הוא וכל חטא
על מה אל אלה
קדש לאת הכל
וזאת
שקד שים הנאו
חטואת
את האשם
מזבחה

וּנְקָרָב יָהּ אֵלָּהּ חַעֲלָהּ סַעֲכֵן
אֶהְרֹן וּבְנָיו יָהּ יִדְיָהֶם עַל אֵשׁ
הָאֵל: וְנִשְׁחָט וַיִּזְדַּקְצָה לְיָהּ
הַדָּם עַל הַזֹּבַח סָבִיב: וְיָהּ
הָאֵל יִהְיֶה לְנֶתְחִיו וְנִקְטָה
מִשֶּׁהָ אֶת הַרְלֵי וְאֶת הַעֲתֻחִים
וְיִהְיֶה לְנֶתְחִיו: וְאֶת הַקָּרֵב
וְאֶת הַכֹּזֵב עַם רַחֲצֵב לְיָהּ וְנִקְטָה
עַשֶׂה אֶת כָּל הַיָּהּ: הַזֹּבַח עֲלֵה
הָאֵל לְרִיחַ נִחַח מִשֶּׁהָ הוּא לְיָהּ
כַּשֶּׁ שֶׁר עֹוה לְיָהּ לְנֶשֶׁה: וְנִקְרָב
יָהּ יֵלֵךְ שֶׁנֶּגְמָל הַכֹּל לְיָהּ
וְיִסְמְכוּ יָהּ לְוֹבְנֵי אֶת הַיִּדְיָהֶם

תבניתה תפני
תקריב ריח ניח
הלשיח תחה
אונה חק עולמ
וכל מנחם
והוא ידבר
זה תורת הוחמש
תשחט העלה תשח
למפני יקדש קדש
הבה המלחמה
בשם יי

מִמֶּשֶׁה וַיְבָרַח מִמֶּשֶׁה מִפַּנֵּי

מִפַּנֵּי פִרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ

מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל יוֹדְבָד וַיֵּלֶךְ

מִדְיָן שָׂבַע בָּנוֹת וַתָּבֵאֵנָה

וַתִּלְוֶנָה וַתַּמְלֵנָה אֶת־בְּנֵי

הָרְחֵטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאֵן

אֲבוֹתָם וַיִּבְרָח הָרְעִים וַיִּגְרֹעוּ

וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשַׁק

אֶת־צֹאֵן וַתָּבֵאֵן אֵלָיו

וַעֲשֵׂה לִּי אֲבוֹתָי וַיֹּאמֶר אֵלָיו

מִדְיָן מֵהֲרַחֵק בָּא הַיּוֹכֵבִי

עליו ותאמר מיל
העבריים זה ותאמר
אחתו איל בת פרע
וקראתו לך אשה
מזה עברית ותועב
הילד ותאמר לך
פרעה לך
ותסורא
ות

וּתְקַח הָאִשָּׁה
וְתַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ הַיּוֹלֵד
אֵלָיו לְבַת פְּרִיעָה וַיְהִי
בֶן וְתַקְרָא שְׁמוֹ מִשָּׁה
כִּי מִן הַיָּמִים מִשָּׁר
עָלָה וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם
עָלָה אֶל אֲחִיו
וַיֵּלֶךְ

וַיֵּלֶךְ
וַיֵּלֶךְ
וַיֵּלֶךְ

את המצר ויטמנהו
ויצא ביום השני והפך את
אנשום עברים נצים והלמר
לרשע למה תבך רעיק:
ויאמר מי שנקל לאיש
שר ושפט עליו הלהדע
אתה אמר כאשר הקנת
את המצרי ויירא משה
ויאמר אכן טדע הדבר:
וישמע פרעה את הדם
הזה ויבקש להרג את

אזרחים: מי כמנפה בארץ לי מרחמי... אדרבוק דיש
עראתה לות ערשה פלא: נפיות נמע תב אצמו ארץ
נחיר בחסדך עם זוגאלת עלת ביש אל ענה קדיש:
שמע עמי סירגון חת אהז וישבי פלשת: אזי
נבילו אלופי ארום אלה מואב יאחזמו רע עמו
כליזעבתי כש תנליע לוחמי עמתי ופחדו בחלוחי ע
ודמו כאב: ערדי עם ערדי עבד עם ארשת
תביאנו ונתניעמו בתי ערלק מכוז לשבתו פעל
מקדיש לי כמעדיהו: אידד לעולמו ועד כי בא חוט
פרעו בי נבונו פא: שני בייסווי שב יי עליהם את בני
הדורבי יחדא: בובשה בוסק היסו: ונסק
כויסו נביא יזות אהרו את העקף ביה יתגאנה
בתנשום אחיה בתוננים ובמחולות: ותען להם
מיתגש: לי כמא הגאה סוס ורוכבו רמה בפי:
ותקו ויבא: אגיס סוף ויתאו שרשת
מדבר עור וולכו שרשת ימים במדברו לה יתאו
מנו: וביא מדתה ולי יכיל לשחות בממרה
נמרוסה: אשמה כידה: לוח עס יע
משה לה: נשחה: וינעק ה יחורה ליע

יבוסה הוא את ישראל מיד הערים וירא ישראל את מעוים
מת על שפת הים: וירא ישראל את הויה הנזלה אשר עשה
במערים וירא העם את יי ויאמנו ביה זבמשה עבדו:

אוי שורמשה ובני ישדאל אתה שורה הזאת לי ויאמרו

לאמר אשורה לוי גאה צאה עניו זמדתיה והולו
הצבור דמה צים:

זה צא ואלו אענה אלהי
אביו וארוזמנהו: איתשכחמו יי

שמו: רדבצ פרעה חיו צם ומבחר
שלו שונת עובים סוף: ויתעצמו יחזבמיליו

אבז: ימק יי נאדרוב כרא יחייק
ה תרעץ אוב: ובחבנאק תדחוס

קמק: תשלח חרוק ואכל מזכמש: ובחח
אפק נערמזים: נע

נחלים קפאותה וזמות בלבים: אמר
אוב ארחף אשין אחוק יל וצמלאמו

נפשי ארוק חוביתו ויש נשפת
בורר כסמו: נשפת

נפשות במים

כְּתוּעַמַת רֵאשִׁית הַשָּׁנָה שִׁשִּׁי וְעֵצ

וְעֵצ מִיָּהוּם צֶרֶם יוֹדֵה זַחֲזַח פֶּרֶעַ

שֶׁכֶּךָ פֶּאֶר וּכְלֵי אֵלֵי יְקוּמַט מִבְּרִיכִךָ

בְּרִיךְ וְאַרְדִּיךְ אֵלֵי יוֹ חֵר אֶתְּ מִלֵּךְ

אֵל מִלֵּךְ יִטְעֵךְ אֵת בְּפִי יֵאמֶר מִלֵּךְ

אֵלֵי בִלְעֵם לִקְרֹב אֵלֵיךְ כִּי אֵתְּ יִדְעֵךְ

כִּדְבַר עֵיךְ זֶה טֵל שֶׁמֶטְעֵךְ וְעֵקֶה

זֶה חֵד אֵל מִקוּמַךְ אֵלֵךְ כִּי אֵלֵךְ אֵלֵךְ

אֵלֵךְ יִהְיֶה כִּי עֵד יִהְיֶה מִכְּבוֹדֵךְ

יֵאמְרוּ בְּשֵׁי אֵלֵךְ מִלֵּךְ הֵלֵךְ אֵלֵךְ

שֶׁלֹּה אֵלֵךְ אֵלֵךְ אֵלֵךְ אֵלֵךְ

לְעוֹלָם

וְעֵצ

מִי יִגְדֹל וְיִתְעַלֶּה

אֱלֹהֵי אֲנֹכִי אֵלֵיךָ וְהֵא

יִקְרַעַהּ הֵנֶה בְּרַךְ לְקַחְתִּי וְכֵן הֵא

אֲשִׁיבֶנּוּ לֹא הֵבִיט אֶזְרוֹ בְּיַעֲקֹב וְלֹא

רָאָה עִמָּל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי עַמּוֹ

וְתִרְדַּעַת מֶלֶךְ בְּיַד מוֹעֲזָאִים מִצִּדֵּיהֶם

כִּתְּוֹעַת רָאִים לְחַבֵּי לֹא נֶחֱשׂ בְּיַעֲקֹב

וְדֹאקֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל כִּעֲתֵי אֲמִר לְעֵדֶךָ

מִפְּעֵי אֱלֹהֵי יְהוָה עִם פִּלְבֵּי

יִשְׂרָאֵל יִשְׁבֹּעַ אֲנִי

וְהֵאדָוָה אֲנִי

וְהֵאדָוָה אֲנִי

וְהֵאדָוָה אֲנִי

בִּלְקֹהֱלֵךְ אֶתְּפִירֵי אֵלֶיךָ וְאָמַר כֹּל אֲ

אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵתוֹ אֶעֱשֶׂה וַיֹּאמֶר

בִּלְקֹהֱלֵךְ אֶתְּפִירֵי לְבַיְתֵךְ אֶתְּפִירֵי

מִקּוֹם אֶחָד אֶתְּפִירֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים

וּמִבֵּיתוֹ לִי מִשְׁמֵם וּמִקַּח בִּלְקֹהֱלֵךְ אֶתְּפִירֵי

רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן

וַיֹּאמֶר בְּלֵעָם אֶתְּפִירֵי בְּנֵי לֵוִי בְּזֶה שֵׁ

שֶׁבַע מִזְבְּחוֹת וְהָכֵן לִי שֶׁבַע מִזְבְּחוֹת

וְשֶׁבַע מִזְבְּחוֹת אֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בִּלְקֹהֱלֵךְ

אֶתְּפִירֵי וַיֵּשֶׁב פְּרִיָּה בְּמִשְׁכַּן אֶתְּפִירֵי

וּמִבֵּיתוֹ לִי מִשְׁמֵם וּמִקַּח בִּלְקֹהֱלֵךְ אֶתְּפִירֵי

לקראת יחשינו ויחשינו אל הדפדפי פנינו

וישאל בלעם את עובדיו וירא את ישראל

שוכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים

וישאל משלו ויאמר נאמבלעם פני ב

בשר ועצם הגד שיתם בעיני ונאם ש

שמע אמר יאמר אשד מחזה שדו

יחזה נפל וגרו ענינו זה טובו אהלו

יעקב שפנתך ישראל פנחלים

נפיו פחות עלי עדר פאהלים נפוע

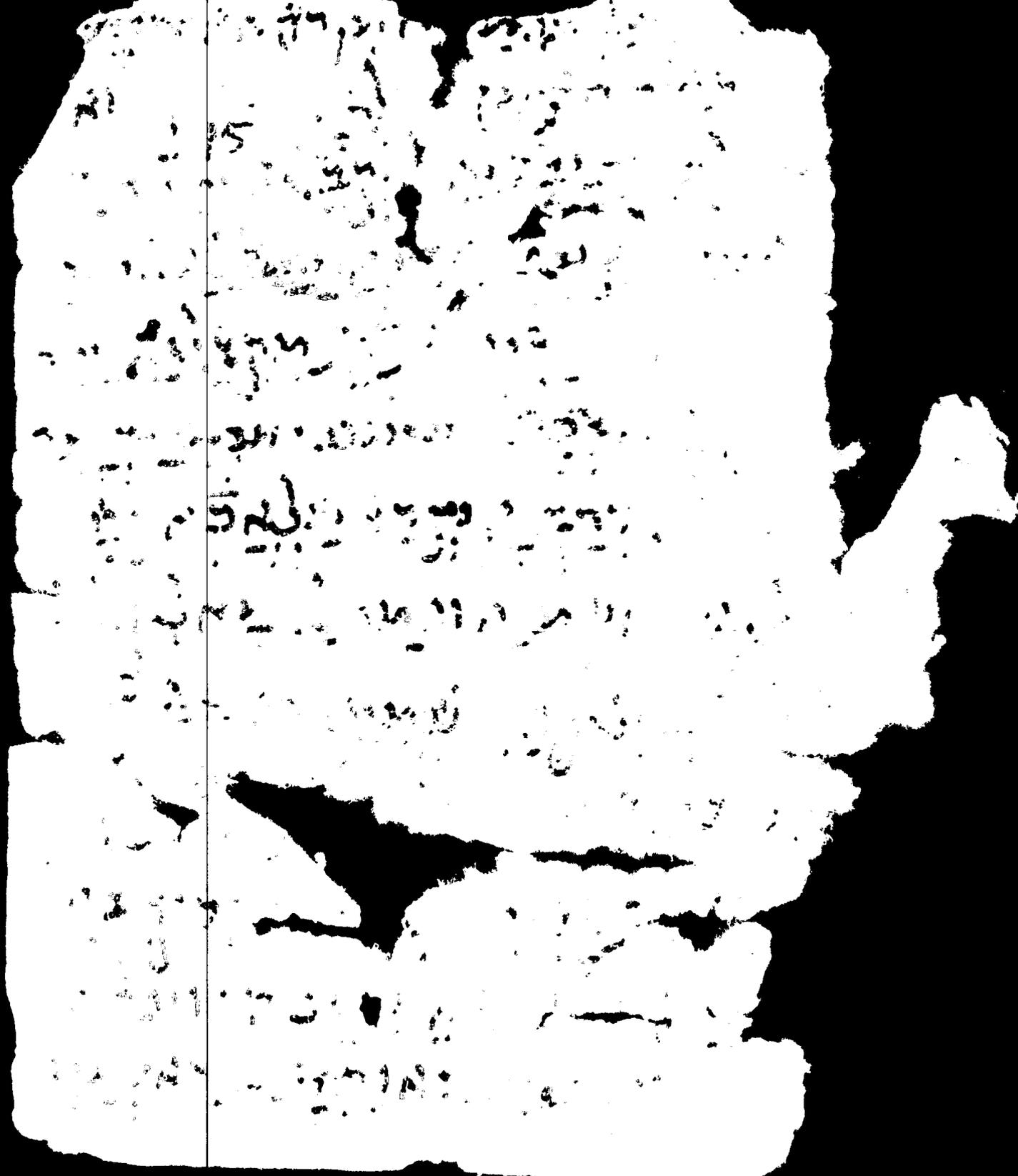
יהוה פאפזום על מינו יזלמים סוד

Handwritten text in a South Asian script, likely Devanagari, arranged in approximately 12 horizontal lines. The text is highly faded and difficult to decipher, but appears to be a continuous passage of prose or a list of items. The script is written in a cursive style with some variations in line length. The paper is aged and shows signs of wear, including a vertical crease down the center and some dark spots.

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the majority of the page. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines. The script is dense and characteristic of historical manuscripts. The paper shows signs of age and wear, with some dark spots and a vertical crease down the center.

111

112

והִאֲדַמְנָה לְאַתָּת
אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְרָתָם
מִהִירָה מֵעַל הַ
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נִוְתַן
לָכֶם וְעַצְרֵי אֶרֶץ
הָעַמִּים וְלֹא יִהְיֶה
מִטֶּר וְהִאֲדַמְנָה

4
זה האדם מה לוא

דעתו ואת עבודתו

בבית מדרשו

מעשה

הוא ובה אשד

נאמר וקבוצ

אשה שקמה וקמה

בהמה מן הדור האדם

הַכִּבֵּד לְפָנָיו הַחַטָּאִים וְהַדְּמִיָּה

הַלְעֵבֶדוֹת כִּי יִשְׁלַח אֱלֹהֵינוּ

אֶת בְּנֵי אֱלֹהֵינוּ לְשֵׁרֵי אֱמוּנָתוֹ

הַעֲנוּ שִׁנְדֻבֵי אֵשׁ בְּזֵרֵי לְמַחֲשֵׁ

וְשִׁחֲטוּ אֶת לֶעֱלֵה וְיִמְעַנֵּי אֱלֹהֵינוּ

כִּי אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

לְזִמְקֵנוּ לְהַמְצִיחֵנוּ סִסְטֵנוּ

אֶת הַעֲלֵה וְהַמְצִיחֵנוּ אֱלֹהֵינוּ

לְעֲמִיקָה וְאֶת הַמְצִיחֵנוּ אֱלֹהֵינוּ

אֶת הַמְצִיחֵנוּ אֱלֹהֵינוּ

את הקדש אשר העדעו

בין יטו של העלה למעלה

בקרוב את ארון הברית

את שש ערוהח את אשר

לעם וישחטה ויחטאו

כל אשר יקרוב את העלה

ועד אשר למשפט יקרוב

את המוסר למלפניו

בקרוב המזבח מלפני

עדת הכהן וישחט את

דשן ויגד האיל זבח שלמים

בשדוהו יי שן שרן כיש אהו
למחטו כיש נעהוהו אהו כיש
ונקוב אהו אהו רשעו ווסס כהו
בכנו אהו אהו על אהו אהו
ונשחטו וודק משה אהו
סביב ואת ואל עתה כהו ונהו
משה אהו אהו אהו אהו
הפידד ואת הקרב אהו אהו
לחץ במים ונקסט משה אהו
האור המוכח עלה הוא אהו
אמה הוא ליהוה כיש צוה ויהוה אהו
משה ונקרב אהו אהו אהו
הכלו ווסס אהו אהו אהו

איהם על ראש האור: וישחט ויקח
מזבחותן על יתען און אהרון
הימנית ועל צהרן ועל לב האון רגלו
הימנית

וְאֵת דְּהַיְיֹוֹת וְכַח הַ

אֲשֶׁר יִשְׁדָּב לְיָד לַיהוָה אִם עֲשֵׂה חַלְוָה

בְּקִרְבֵּי וְהַקְרִיב עַל זֶבַח הַתְּנוּעָה

חֲלוֹת בְּעֵצוֹת בְּלֹלֶת בְּשֵׁמֵי זֵוֹרֵקִי

בְּעֵשׂוֹת מִשְׁחִים בְּשֵׁמֵי זֵוֹסֵלֶת

בְּזֵוֹסֵלֶת חֲלוֹת בְּלֹלֶת בְּשֵׁמֵי זֵוֹרֵקִי

בְּקִרְבֵּי וְהַקְרִיב עַל זֶבַח הַתְּנוּעָה

חֲלוֹת בְּעֵצוֹת בְּלֹלֶת בְּשֵׁמֵי זֵוֹרֵקִי

בְּעֵשׂוֹת מִשְׁחִים בְּשֵׁמֵי זֵוֹסֵלֶת

בְּזֵוֹסֵלֶת חֲלוֹת בְּלֹלֶת בְּשֵׁמֵי זֵוֹרֵקִי

בְּקִרְבֵּי וְהַקְרִיב עַל זֶבַח הַתְּנוּעָה

ואתה ברא

המקדש הזה לבער

על השם הרחוק את

ענינו קטור

העלם המעט והי קרבנות קטן

עם השם הרחוק

עם השם

שון ויקרב את

שם ויקרב את

ויקטור על

מלבד שם ויקטור

שם ויקטור

שם ויקטור

אמר את חובי אל ויודד קח

המדות מביב ויהי שורב בביב

השור ומן אל רמל והתמכה

ההכל יונ ויתבת הבט

החלבית על החו ויהי

המזבח ואת החוזות ואת שורק

העמין ותהי חוד תעשה לנב

העמין עמוד נעשה ויהי

החלבית ויהי ויהי

לְגֵר שׁוֹן מִשְׁפַּחַת
תְּהִי שְׂמֵעַ אֵלֶיךָ
גֵר יֵשֵׁב: פְּקֻלֵיהֶם בְּמִן
בְּכָל מִן חֲדָשׁ וּמְעַלָּה
פְּרָאִים שֶׁעַתָּה אֲנִי וְחַמְשֵׁי
הַגֵּרִים: מִשְׁפַּחַת הַגֵּר שֶׁנֶּחֱרָה
הַמִּשְׁכָּן יִתְּנֶה וְנִשְׂיָא בֵּית אָב
וְיֵשֵׁב אִתָּךְ: לֹא יִלְגֵּל וְיִשְׁמֹר
גֵר שׁוֹן אֶהְלֵמוּעַד הַמִּשְׁכָּן
וְכֹל אֲשֶׁר יִפְתַּח פִּתְחֵהוּ
וְיִבְרָךְ הַלֵּעַ הַחַיִּי וְיִסְתַּח
פְּנֵי הַחַיִּי אֲנִי עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל
הַחַיִּי מִן סֵדֶד וְאַתָּה מִתְּרִין לְכָל
עַבְדְּךָ וְלֹא יִהְיֶה מִשְׁפַּחַת
הַגֵּר וְיִתְּנֶה מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׂרָאֵל וְיִתֵּן
וְיִשְׁמֹר הַחַיִּי וְיִתֵּן מִן הַחַיִּי

הַעֲזִיאוּ אֶלֶּם לְהַחֲזִיק
בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִפִּי
שְׁמֵנֶת אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מֵ
מִשְׁכֵּי תֵּהֱרֶה מִשְׁ
יִחְגַּעְלֶנְךָ הַמִּשְׁכָּן וְשִׁמְנֵהוּ
וְתֵאָזַב לְמַשְׁפַּחֹת יִקְבְּלוּ אֹלֶיךָ
בֶּן עֲזִיאוֹן וּמִשְׁפַּחֹתָם בְּיוֹם
וְהַמַּעֲבָה נִהְיָה צְלוּת וְכָל הַקָּדוֹשׁ
אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בְּהֵסֵב וְהַמִּסְפָּר וְכָל יְבָרְכֵנוּ
שֵׁי אֲנִי נִשְׂיָא הֵלֵנוּ אֲלֵעֲזָר בֶּן אֶהֱרָן
הַפָּה צִוִּיתִי שְׁמֵרֵי מִשְׁכַּן צִוִּיתִי
לְמַרְדֵּי מִשְׁפַּחֹת הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁפַּחֹת
הַמִּוֹשֵׁי אֲנִי הֵן מִן מִפְּחוֹת מִרְיָה
וְהַקָּדוֹשׁ בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֲלָשׁ
וְהַעֲלֵה יָשֶׁת אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מֵ
וְשֵׁנֵי לֵית אֶבֶן לְמִשְׁכַּן וְשֵׁנֵי

ארבע שבתים וְשֵׁשׁ יָמִים וְתַשְׁעָה
 וַיְמַחְרֵם: וַיְחִי חֲנוּךְ יָמָיו וְשָׁנָיִם
 וְיָמָיו מֵאֵלֶּיךָ לֹא יָדָעְתָּ לְחַנּוּךְ אִתְּךָ
 אֲחֵרֵי הַזֹּלֵדִים אֲתָם מֵאֵלֶּיךָ שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וַיִּזְלַח בָּנָיִם וַיְבָרֵךְ וַיְהִי כְּלֵמֶיךָ
 חֲנוּךְ מִשֵּׁשׁ וְשָׁנָיִם שָׁנָה וּמֵאֵלֶּיךָ מֵאֵת שָׁנָיִם
 וַיִּתְעַלֶּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲבִינָה וְיָמָיו
 אֲתָם אֱלֹהִים: וַיְחִי מֵאֵת שְׁלֹשָׁה וְשָׁנָיִם
 שָׁנָה וַעֲשֵׂת שָׁנָה וַיִּזְלַח אֶת לֵמְךָ: וַיְחִי מֵאֵת שְׁנָיִם
 אֲחֵרֵי הַזֹּלֵדִים אֲתָם לֵמְךָ שְׁנָיִם וְשָׁנָה
 וְשָׁנָה מֵאֵת שָׁנָה וַיִּזְלַח בָּנָיִם מֵאֵת שָׁנָה
 וַיְמַחְרֵם מֵאֵת שָׁנָה וְשָׁנָיִם שָׁנָה וְתַשְׁעָה מֵאֵת
 שָׁנָה וַיִּזְלַח: וַיְחִי לֵמְךָ שְׁנָיִם וְשָׁנָיִם שָׁנָה
 וַעֲשֵׂת שָׁנָה וַיִּזְלַח בָּנָיִם וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם בְּנוֹ
 לְאֵלֶּיךָ זֶה יִטָּה מֵאֵת שָׁנָה וְיִבְרָכְךָ וַיְבָרֵךְ וַיְזַכֵּךְ
 מִן הָאֲזֻמָּה אֲשֶׁר אֵלֶיךָ יְהוָה: וַיְחִי לֵמְךָ
 אֲחֵרֵי הַזֹּלֵדִים אֲתָם מֵאֵת שָׁנָה וְשָׁנָיִם שָׁנָה
 וְשָׁנָה מֵאֵת שָׁנָה וַיִּזְלַח בָּנָיִם וְשָׁנָה וַיְמַחְרֵם
 לֵמְךָ שְׁנָיִם וְשָׁנָיִם שָׁנָה וְשָׁנָיִם שָׁנָה
 מֵאֵת שָׁנָה שְׁנָיִם וַיְבָרֵךְ וַיְזַכֵּךְ וַיְמַחְרֵם
 מֵאֵת שָׁנָה וַיִּזְלַח בָּנָיִם אֲתָם מֵאֵת שָׁנָה

ויהי כיו החל האדם על פני האדמה
ולדתו להם וילדו בני האלהים
כי סבת הולדתם להם נשוייה
כי אמר יהוה לא ידון רוחי באדם
כי נשום הוא גשם והיו מיון אלה ועל
שנה פלים היו בארץ בימים וזהו
אשר ילדו בני האלהים אל בנות
האדם וילדו להם המה גברים אשר
מעולם אנשי השם וילדו להם בני
לעל הולדים ואין ואל ימרו שבות לבנו
דק רעב כל יום וונתם יהוה כי עשה את
האדם בארץ ויתעצב אל לבו וימאד יהוה
אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני הו
האלמה מאת ישרהמה על רמשי נש שנה
השמים כי נחמתי כי ענינים ונתן מעמד
פרו בעיני יהוה אלה תולדות נח נתן איש
צדיק תמים היה בלדתו את האלהים התחיל
נתן וילדו נתן שלשה בנים את שם את חם
ואת יפת וותשחת הארץ לפני האלהים
ועמלית הארץ חמס וילא אלהים את
הארץ כי נשחתה כי השחית כל בשר

בְּקֶטֶד בְּבִיחַת־אֵלֶיךָ

7 בְּחַשְׁלֵימִים וּכְפֹרֶת

עַל־יְדֵי אֵלֶיךָ מִחַטָּאתֶיךָ

וְיִשְׁלַח־לְךָ וְאִם נִפְשִׁי

אֶחָד־תִּטְאֵל בְּשִׁגְיִיךָ

מֵעַם הָאָרֶץ בְּעֵשְׂתֶיךָ

אֶחָד־מִמֵּצוֹתֶיךָ יִקְרָא

אֶשְׁכַּח לֹא תַעֲשִׂינִי

על ימינו וימינו

יאה כִּלְבֵי דַמְהוּסִי

יֵה חֲמִיבִי וְאֵתֵּל

חֲלֹבֵי הוֹסִי כִּנְטוּ

חֲוֹסִי חֲלֹבֵי מַעַלְזֵבַח

שֶׁלֹּמִיב וְהוֹקֵטוּ

חֲפִזֵּי קִמְיֵבַח לְרֵיב

נַחַח כִּלְחֹלֵב לִי וְכֹפֵר

עַל יוֹשֵׁעִי וְנִסְלַח לִי

אֵינִי דוֹאֵן דוֹדַ עֲמִילִי

חֲטָאתִי מִשֶׁר חֲטָאתִי אֵל

יְדֵי בְנֵי שְׂעִירֵי תִמְנִיחַ

וּמִקְבֵּה עַל חֲטָאתִי נִצְמַח

חֲטָאתִי וְסִמְךָ אֵינִי יָדַעְתִּי

לֹא שָׁחַחְתִּי אֹן בְּמִקוֹם

יְהוָה עֵלֶי וְלֹא חֲסַפְתִּי

מִדְּמַעַבְצֵי עֵינַי וְתִלְתִּי

לֹא יָבִיל לִי עֵת מִזִּמְתֵּי הַיָּמִים

וְהָיָה
כִּי
יִשְׁפָּט
יְהוָה
הָעָם
וְיִשְׁפָּט
יְהוָה
בְּיָמָיו